

Euroopan unionin virallinen lehti

L 327

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

27. marraskuuta 2012

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/33/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden osalta 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 1099/2012, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 270/2011 muuttamisesta 14
- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 1100/2012, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 101/2011 muuttamisesta 16
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1101/2012, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta ⁽¹⁾ 18

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1102/2012, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	20
---	----

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1103/2012, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 892/2012 markkinointivuodeksi 2012/2013 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta ...	22
--	----

DIREKTIIVIT

★ Komission direktiivi 2012/39/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, direktiivin 2006/17/EY muuttamisesta ihmiskudosten ja -solujen testausta koskevien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta ⁽¹⁾	24
★ Komission direktiivi 2012/40/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteen I oikaisemisesta ⁽¹⁾	26
★ Komission direktiivi 2012/41/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta siten, että laajennetaan nonaanihapon sisällyttäminen tehoaineena kyseisen direktiivin liitteeseen I koskemaan tuotetyyppejä 2 ⁽¹⁾	28
★ Komission direktiivi 2012/42/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta vetysyanidin lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I ⁽¹⁾	31
★ Komission direktiivi 2012/43/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, tiettyjen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteen I otsikoiden muuttamisesta ⁽¹⁾	34
★ Komission täytäntöönpanodirektiivi 2012/44/EU, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivien 2002/53/EY ja 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien ja vihanneslajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta annettujen direktiivien 2003/90/EY ja 2003/91/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	37

PÄÄTÖKSET

★ Neuvoston päätös 2012/723/YUTP, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta	44
★ Neuvoston päätös 2012/724/YUTP, annettu 26 päivänä marraskuuta 2012, Tunisian tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta	45

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/33/EU,

annettu 21 päivänä marraskuuta 2012,

neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Ympäristöä koskevissa unionin toimintaohjelmissä ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ hyväksytyssä kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetun unionin ympäristöpolitiikan yhtenä tavoitteena on saavuttaa sellainen ilmanlaatu, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

(2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa määrätään, että unionin

ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon unionin eri alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen.

(3) Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/32/EY ⁽⁴⁾ säädetään unionissa käytettävän raskaan polttoöljyn, kaasuöljyn, meriliikenteessä käytettävän kaasuöljyn ja meriliikenteessä käytettävän dieselöljyn sallitusta enimmäisrikkipitoisuudesta.

(4) Meriliikenteessä käytettävien erittäin rikkipitoisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvat laivaliikenteen päästöt lisäävät rikkidioksidin ja hiukkasten aiheuttamaa ilman pilaantumista ja vahingoittavat siten ihmisten terveyttä ja ympäristöä sekä lisäävät happamien laskeumien muodostumista. Ilman tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä meriliikenteestä aiheutuvat päästöt olisivat pian ylittäneet kaikki mantereella sijaitsevista päästölähteistä peräisin olevat päästöt.

(5) Laiturissa olevien alusten aiheuttama ilman pilaantuminen on suuri ongelma monille satamakaupungeille, jotka pyrkivät saavuttamaan ilman laatua koskevat unionin raja-arvot.

(6) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä maalla olevista sähköverkkoista toimitettavan sähkön käyttöä, koska nykyisiin aluksiin tuotetaan yleensä sähköä apumoottorein.

(7) Direktiivin 1999/32/EY nojalla komission on annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus direktiivin täytäntöönpanosta, ja se voi antaa kertomuksensa yhteydessä ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi erityisesti rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden raja-arvojen alentamisesta Kansainvälisessä merenkulkujärjestyksessä (IMO) tehtävän työn mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 6.3.2012, s. 70.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 29. lokakuuta 2012.

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (8) Vuonna 2008 IMO antoi päätöslauselman, jolla muutettiin alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä pöytäkirjalla 1978, jäljempänä 'MARPOL-yleissopimus', muuttamisesta vuonna 1997 tehdyn pöytäkirjan liitettä VI, jonka määräyksillä pyritään ehkäisemään laivojen aiheuttamaa ilman pilaantumista. MARPOL-yleissopimuksen tarkistettu liite VI tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.
- (9) MARPOL-yleissopimuksen tarkistetussa liitteessä VI muun muassa vahvistetaan entistä tiukemmat rikkipitoisuuden raja-arvot rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla meriliikenteessä käytettäville polttoaineille (1,00 prosenttia 1 päivästä heinäkuuta 2010 ja 0,10 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2015) sekä näiden alueiden ulkopuolella meriliikenteessä käytettäville polttoaineille (3,50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2012 ja periaatteessa 0,50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2020). Useimpien jäsenvaltioiden on kansainvälisten sitoumustensa mukaisesti edellytettävä, että alukset käyttävät 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla polttoainetta, jonka rikkipitoisuus on enintään 1,00 prosenttia. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus kansainvälisen oikeuden kanssa ja uusien maailmanlaajuisesti vahvistettujen rikkiä koskevien vaatimusten asianmukainen täytäntöönpanon valvonta unionissa, direktiivi 1999/32/EY olisi mukautettava MARPOL-yleissopimuksen tarkistettuun liitteeseen VI. Jotta voidaan varmistaa aluksissa polttoaineeseen tai teknologiaan perustuvan vaatimusten noudattamisen edellyttämä alusten käyttämän polttoaineen vähimmäislaatu, unionissa ei olisi sallittava sellaisten meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden käyttöä, joiden rikkipitoisuus ylittää 3,50 painoprosentin yleisen raja-arvon, paitsi jos kyse on sellaisiin aluksiin toimitettavista polttoaineista, jotka käyttävät suljetuissa järjestelmissä toimivia päästönvähentämismenetelmiä.
- (10) MARPOL-yleissopimuksen liitettä VI voidaan muuttaa rikin oksidipäästöjen valvonta-alueiden osalta IMOn menettelyjen mukaisesti. Mikäli MARPOL-yleissopimuksen liitteeseen VI tehdään muita rikin oksidipäästöjen valvonta-alueille asetettujen raja-arvojen soveltamista koskevia muutoksia, vapautusten soveltaminen mukaan luettuna, komission olisi tarkasteltava kyseisiä muutoksia ja annettava tarvittaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti viipymättä aiheellinen ehdotus direktiivin 1999/32/EY mukauttamiseksi kaikilta osin rikin oksidipäästöjen valvonta-alueita koskeviin IMOn sääntöihin.
- (11) Oettaessa käyttöön uusia päästöjen valvonta-alueita olisi noudatettava MARPOL-yleissopimuksen liitteen VI mukaista IMO-prosessia, ja sitä olisi tuettava hyvin perustelluilla tosiseikoilla, jotka perustuvat ympäristöä koskeviin ja taloudellisiin syihin, ja tieteellisellä näytöllä.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi MARPOL-yleissopimuksen tarkistetussa liitteessä VI olevan 18 säännön mukaisesti pyrittävä varmistamaan tämän direktiivin vaatimukset täyttävien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden saatavuus.
- (13) Kun otetaan huomioon ympäristöpolitiikan ja laivaliikenteen päästöjen maailmanlaajuiset vaikutukset, kunnianhimoiset päästönormit olisi otettava käyttöön maailmanlaajuisesti.
- (14) Matkustaja-alukset liikennöivät enimmäkseen satamissa tai rannikkoalueiden lähellä, ja ne vaikuttavat merkittävästi ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Ilman laadun parantamiseksi satamien ja rannikkojen läheisyydessä näiden alusten edellytetään käyttävän meriliikenteen polttoainetta, jonka enimmäisrikkipitoisuus on 1,50 prosenttia, kunnes kaikkiin jäsenvaltioiden aluemerillä, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä liikennöiviin aluksiin sovelletaan tiukempia rikkiä koskevia vaatimuksia.
- (15) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti tällä direktiivillä ei saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä, joilla pyritään kannustamaan meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden enimmäisrikkipitoisuutta koskevien säännösten täytäntöönpanoa varhaisessa vaiheessa esimerkiksi käyttämällä päästönvähentämismenetelmiä rikin oksidipäästöjen valvonta-alueiden ulkopuolella.
- (16) Komission olisi tutkittava muita keinoja, joilla mahdollistetaan kaasumoottoreiden käyttöönotto aluksissa ja rokaistaan siihen, jotta siirtyminen uusiin moottoriteknologioihin, joiden avulla meriliikenteen päästöjä voidaan vähentää edelleen huomattavasti, olisi helpompaa.
- (17) Merellä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuteen liittyvien velvoitteiden asianmukainen täytäntöönpano on tarpeen, jotta direktiivin 1999/32/EY tavoitteet voidaan saavuttaa. Direktiivin 1999/32/EY täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että tarvitaan voimakkaampaa seuranta- ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmää mainitun direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen, että jäsenvaltiot varmistavat riittävän tiheän ja tarkan näytteidenoton markkinoille saatetusta tai laivoilla käytetystä meriliikenteen polttoaineesta sekä alusten lokikirjojen ja polttoaineen luovutustodistusten säännöllisen tarkastamisen. Lisäksi on tarpeen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön direktiivin 1999/32/EY säännösten rikkomisen varalta tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten järjestelmän. Jotta voidaan parantaa tietojen avoimuutta, on myös aiheellista säätää, että meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden paikallisten toimittajien rekisteri on saatettava yleisesti saataville.
- (18) Jäsenvaltioiden direktiivin 1999/32/EY mukaisesti toimitamat kertomukset ovat osoittautuneet riittämättömiksi mainitun direktiivin noudattamisen tarkistamisen kannalta, koska jäsenvaltioiden kertomusten sisällöstä ja muodosta ei ole annettu yhdenmukaisia ja riittävän tarkkoja säännöksiä. Tämän vuoksi on tarpeen määritellä kertomuksen sisältö ja muoto tarkemmin, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisempi tietojen raportointi.
- (19) Teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽¹⁾, jolla laaditaan uudelleen teollisuuden päästöjä koskeva unionin lainsäädäntö, hyväksymisen vuoksi on tarpeen muuttaa niitä direktiivin 1999/32/EY säännöksiä, jotka koskevat raskaan polttoöljyn enimmäisrikkipitoisuutta.

(1) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

- (20) Meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden alhaisten raja-arvojen noudattaminen erityisesti rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla voi johtaa tällaisten polttoaineiden huomattavaan hinnannousuun ainakin lyhyellä aikavälillä ja vaikuttaa kielteisesti lähimerenkulun kilpailukykyyn muihin liikennemuotoihin nähden ja rikin oksidipäästöjen valvonta-alueisiin rajoittuvien maiden toimialojen kilpailukykyyn. Jotta voidaan vähentää asianomaisille toimialoille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, tarvitaan sopivia ratkaisuja, kuten polttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista kustannustehokkaampien vaihtoehtoisten menetelmien salliminen vaatimusten noudattamiseksi ja tarvittaessa tuen antaminen. Komissio seuraa tiiviisti muun muassa jäsenvaltioiden toimittamien kertomusten perusteella vaikutuksia, joita seuraa siitä, että merenkulkualalla noudatetaan uusia polttoaineiden laatuvaatimuksia, kiinnittää erityisesti huomiota mahdolliseen siirtymiseen merikuljetuksista maakuljetuksiin ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä kyseisen kehityksen pysäyttämiseksi.
- (21) Merikuljetuksista maakuljetuksiin siirtymisen hillitseminen on tärkeää, sillä maanteitse kuljetetun rahdin osuuden kasvaminen olisi monissa tapauksissa vastoin unionin ilmastomuutostavoitteita ja lisäisi ruuhkia.
- (22) Rikkidioksidipäästöjen vähentämiseen tähtääviin uusiin vaatimuksiin liittyvät kustannukset voivat johtaa siirtymiseen merikuljetuksista maakuljetuksiin ja vaikuttaa kielteisesti toimialojen kilpailukykyyn. Komission olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Marco Polo -ohjelman ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kaltaisia olemassa olevia välineitä kohdennetun avun myöntämiseksi, jotta muihin liikennemuotoihin siirtymisen riski olisi mahdollisimman pieni. Jäsenvaltiot voivat pitää tarpeellisenä tukea tämän direktiivin vaikutuksista kärsiviä toiminnanharjoittajia sovellettavien valtiontukea koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (23) Jäsenvaltiot voivat nykyisten ympäristönsuojelulle myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen mukaisesti ja rajoittamatta niihin myöhemmin tehtäviä muutoksia myöntää tämän direktiivin vaikutuksista kärsiville toiminnanharjoittajille valtiontukea, nykyisille aluksille tehtäviä jälkiasennustoimia koskeva tuki mukaan luettuna, mikäli kyseisten tukitoimien katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti ottaen erityisesti huomioon sovellettavat ympäristönsuojelulle myönnettävää valtiontukea koskevat suuntaviivat. Komissio voi tältä osin ottaa huomioon sen, että käytettäessä tiettyjä päästönvähentämismenetelmiä mennään tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia pidemmälle, sillä rikkidioksidipäästöjen ohella vähennetään myös muita päästöjä.
- (24) Päästönvähentämismenetelmien käyttöä olisi helpotettava. Menetelmillä voidaan saavuttaa päästövähennykset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin käyttämällä vähärikkistä polttoainetta, tai jotka ovat jopa näitä suurempia, edellyttäen, että menetelmistä ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ympäristölle, kuten meriekosysteemeille, ja että menetelmät kehitetään asianmukaisten hyväksymis- ja valvontamenettelyjen mukaisesti.
- Unionissa olisi tunnustettava jo tunnetut vaihtoehtoiset menetelmät, kuten aluksilla käytettävät pakokaasujen puhdistusjärjestelmät, nesteytetyn maakaasun ja muun polttoaineen sekoituksen käyttö tai biopolttoaineiden käyttö. Uusien päästönvähentämismenetelmien testausta ja kehittämistä on tärkeää edistää, jotta muun muassa rajoitetaan siirtymistä merikuljetuksista maakuljetuksiin.
- (25) Päästönvähentämismenetelmien avulla päästöjä voidaan vähentää merkittävästi. Komission olisi siksi edistettävä näiden teknologioiden testausta ja kehittämistä muun muassa harkitsemalla yhdessä toimialan kanssa rahoitetun ja toteutetun ohjelman perustamista muissa samankaltaisissa ohjelmissa, kuten Clean Sky -ohjelmassa, noudatettujen periaatteiden pohjalta.
- (26) Komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa jatkettava niiden toimenpiteiden kehittämistä, jotka on mainittu 16 päivänä syyskuuta 2011 esitettyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa "Meriliikenteen saastuttavien päästöjen vähentäminen ja kestävä vesiliikenteen välineet".
- (27) Vaihtoehtoiset päästönvähentämismenetelmät, kuten tiettytyypiset pesurit, saattavat tuottaa jätettä, joka olisi käsiteltävä asianmukaisesti ja jota ei olisi päästettävä mereen. Odotettaessa aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/59/EY⁽¹⁾ tarkistamista jäsenvaltioiden olisi kansainvälisten sitoumustensa mukaisesti varmistettava, että satamissa on käytettävissä asianmukaiset vastaanottolaitteet pakokaasujen puhdistusjärjestelmiä käytävien alusten tarpeisiin. Komission olisi direktiivin 2000/59/EY tarkistamisen yhteydessä harkittava pakokaasujen puhdistusjärjestelmien tuottamien jätteiden sisällyttämistä direktiivissä sovellettuun periaatteeseen, jonka mukaan aluksella syntyvästä jätteestä perittäviin satamamaksuihin ei sovelleta erityismaksua.
- (28) Komission olisi arvioidessaan ilmanlaatua koskevaa politiikkaansa vuonna 2013 tarkasteltava mahdollisuutta vähentää ilman pilaantumista muun muassa jäsenvaltioiden aluemerillä.
- (29) Tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset ovat tärkeä osa direktiivin 1999/32/EY täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä näihin seuraamuksiin sakkoja, joiden taso on laskettu siten, että varmistetaan, että sakoilla ainakin estetään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä ja että toistuvissa rikkomisissa sakkojen suuruus asteittain kasvaa. Jäsenvaltioiden olisi annettava seuraamuksia koskevat säännökset tiedoksi komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81.

- (30) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti päästönvähentämismenetelmien vastaavien päästöarvojen ja päästönvähentämismenetelmien käytön kriteereiden muuttamiseksi direktiivin 1999/32/EY säännösten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen siten, että varmistetaan niiden yhdenmukaisuus kaikilta osin IMO:n asiaan liittyvien välineiden kanssa, sekä direktiivin 1999/32/EY 2 artiklan 1, 2, 3, 3 a, 3 b ja 4 kohdan, 6 artiklan 1 a kohdan b alakohdan ja 6 artiklan 2 kohdan muuttamiseksi kyseisen direktiivin säännösten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asian-tuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (31) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 1999/32/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) On asianmukaista, että meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽²⁾ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea avustaa komissiota laivavarusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/98/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan kuulumattomien päästönvähentämismenetelmien hyväksymisessä.
- (33) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽⁴⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- (34) Direktiivi 1999/32/EY olisi näin ollen muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 1999/32/EY

Muutetaan direktiivi 1999/32/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) sellaisilla aluksilla käytettäviin polttoaineisiin, joilla käytetään 4 c ja 4 e artiklassa säädettyjä päästönvähentämismenetelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 a artiklan soveltamista.”

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1) ’raskaalla polttoöljyllä’

— CN-koodiin 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 tai 2710 20 39 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, tai

— raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta jäljempänä 2 ja 3 kohdassa määriteltä kaasuöljyä, joka tislautuvuutensa perusteella luetaan polttoaineena käytettäväksi tarkoitettuihin raskaisiin öljyihin ja josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä. Jos tislautuvuutta ei ole mahdollista määrittää ASTM D86 -menetelmällä, öljytuote luokitellaan niin ikään raskaisiin polttoöljyihin;

2) ’kaasuöljyllä’

— CN-koodiin 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 tai 2710 20 19 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, tai

— raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ja vähintään 85 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 350 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä.

Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa määritellyt dieselpolttoaineet eivät kuulu tämän määritelmän piiriin. Liikkuvissa työkoneissa ja maataloustarvikkeissa käytettävät polttoaineet eivät liioin kuulu tämän määritelmän piiriin;

(*) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.”

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

b) Korvataan 3a ja 3b kohta seuraavasti:

- ”3a) ’meriliikenteessä käytettävällä dieselöljyllä’ meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, joka on ISO 8217:n taulukossa I määritellyn DMB-laadun mukaista, rikkipitoisuutta koskevaa viittausta lukuun ottamatta;
- 3b) ’meriliikenteessä käytettävällä kaasuöljyllä’ meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, joka on ISO 8217:n taulukossa I määriteltyjen DMX-, DMA- ja DMZ-laatujen mukaista, rikkipitoisuutta koskevaa viittausta lukuun ottamatta;”.

c) Korvataan 3m kohta seuraavasti:

- ”3m) ’päästönvähentämismenetelmällä’ alukseen asennettavaa varustetta, materiaalia, laitetta tai laitteistoa tai muuta menettelyä, vaihtoehtoista polttoainetta taikka vaatimusten noudattamista koskevaa menetelmää, jota käytetään vaihtoehtona tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukaiselle vähärikkiselle meriliikenteessä käytettävälle polttoaineelle ja joka voidaan todentaa ja määrällisesti arvioida ja jonka noudattamista voidaan valvoa;”.

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä raskaita polttoöljyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1 painoprosentti.

2. Jollei toimivaltaisen viranomaisen harjoittamasta päästöjen asianmukaisesta seurannasta muuta johdu, 1 kohtaa ei sovelleta 31 päivään joulukuuta 2015 asti raskaisiin polttoöljyihin, joita käytetään:

- a) tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY (*) soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohtaa taikka 3 kohdan a alakohtaa ja joissa noudatetaan kyseisessä direktiivissä näille laitoksille vahvistettuja rikkidioksidipäästörajvoja;
- b) direktiivin 2001/80/EY soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja 6 kohtaa ja joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;

c) a ja b alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa polttolaitoksissa, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;

d) polttamiseen jalostamoissa, jos rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo jalostamon kaikkien polttolaitosten osalta riippumatta polttoainetyypistä ja polttoaineyhdistelmästä, mutta a ja b alakohdan soveltamisalaan kuuluvia laitoksia sekä kaasuturbiineja ja -moottoreita lukuun ottamatta, on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa.

3. Jollei toimivaltaisen viranomaisen harjoittamasta päästöjen asianmukaisesta seurannasta muuta johdu, 1 kohtaa ei sovelleta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen raskaisiin polttoöljyihin, joita käytetään:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU (**) III luvun soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joissa noudatetaan kyseisen direktiivin liitteessä V näille laitoksille vahvistettuja rikkidioksidipäästörajvoja tai, jos näitä päästörajvoja ei kyseisen direktiivin mukaan sovelleta, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;

b) a alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa polttolaitoksissa, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;

c) polttamiseen jalostamoissa, jos rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo jalostamon kaikkien polttolaitosten osalta riippumatta polttoainetyypistä ja polttoaineyhdistelmästä, mutta a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia laitoksia sekä kaasuturbiineja ja -moottoreita lukuun ottamatta, on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei 1 kohdassa tarkoitettua rikkipitoisempaa raskasta polttoöljyä käytävää polttolaitosta käytetä ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää lupaa, jossa päästörajat yksilöidään.

(*) EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1.

(**) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.”

b) Kumotaan 3 kohta.

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”3 a artikla

Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen enimmäisrikkipitoisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä meriliikenteessä polttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 3,50 painoprosenttia, paitsi jos kyse on sellaisiin aluksiin toimitettavista polttoaineista, jotka käyttävät 4 c artiklassa tarkoitettuja suljetuissa järjestelmissä toimivia päästönvähentämismenetelmiä.”

5) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä kaasuoilyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia.”

6) Muutetaan 4 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden enimmäisrikkipitoisuus jäsenvaltioiden aluemerillä, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä, myös rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla, sekä unionin satamiin tai satamista säännöllisesti liikennöivissä matkustaja-aluksissa”.

b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita ei käytetä rikin oksidipäästöjen valvonta-alueeseen kuuluvilla kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin:

a) 1,00 painoprosenttia 31 päivään joulukuuta 2014 asti;

b) 0,10 painoprosenttia 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen.

Tätä kohtaa sovelletaan kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtiviin aluksiin, mukaan luettuina alukset, jotka ovat lähteneet matkaan unionin ulkopuolelta. Komissio ottaa MARPOL-yleissopimuksen liitteen VI mukaisiin vaatimuksiin tehdyt rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla sovellettavat muutokset asianmukaisesti huomioon ja antaa tarvittaessa ilman aiheutonta viivytystä asiaan liittyviä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi vastaavasti.”

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä

käytettäviä polttoaineita ei käytetä kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin:

a) 3,50 painoprosenttia 18 päivästä kesäkuuta 2014 alkaen;

b) 0,50 painoprosenttia 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen.

Tätä kohtaa sovelletaan kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtiviin aluksiin, mukaan luettuina alukset, jotka ovat lähteneet matkaan unionin ulkopuolelta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 4 b artiklan soveltamista.”

d) Korvataan 4, 5, 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita ei käytetä unionin satamiin tai satamista säännöllisesti liikennöivissä matkustaja-aluksissa kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jotka eivät kuulu rikin oksidipäästöjen valvonta-alueisiin, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,50 painoprosenttia 1 päivään tammikuuta 2020 asti.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa tämän vaatimuksen noudattamisen valvonnasta ainakin niiden lipun alla purjehtivien alusten osalta ja kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtivien alusten osalta sinä aikana, jolloin ne ovat jäsenvaltioiden satamissa.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että alusten lokikirjat on täytetty asianmukaisesti, mukaan luettuina polttoaineen vaihtotoimet.

5 a. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan tämän direktiivin vaatimukset täyttävien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden saatavuus sekä ilmoitettava komissiolle tällaisten polttoaineiden saatavuus satamissaan ja terminaaleissaan.

5 b. Mikäli jäsenvaltio toteaa, että alus ei noudata tämän direktiivin vaatimukset täyttäviä meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita koskevia normeja, jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi vaatia, että alus

a) esittää asiakirjat, jotka osoittavat, mihin toimiin se on ryhtynyt pyrkiäkseen varmistamaan vaatimusten noudattamisen; ja

b) esittää todisteet siitä, että se on yrittänyt ostaa tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta matkasuunnitelmansa mukaisesti ja, mikäli sitä ei ollut saatavilla suunnitelman mukaisessa paikassa, että se on pyrkinyt löytämään vaihtoehtoisia hankintalähteitä kyseiselle polttoaineelle ja että huolimatta kaikista yrityksistä hankkia tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta sitä ei ollut saatavilla.

Alusta ei saa vaatia poikkeamaan suunnitelmien mukaiselta reitiltä tai sen kulkua ei saa viivästyttää tarpeettomasti vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

Mikäli alus toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, asianomaisen jäsenvaltion on otettava kaikki asiaan liittyvät olosuhteet ja esitetyt todisteet huomioon päättäessään, mihin asianmukaisiin toimiin se aikoo ryhtyä, valvontatoimien toteuttamatta jättäminen mukaan lukien.

Mikäli alus ei voi hankkia tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, sen on ilmoitettava asiasta lippuvaltiolleen ja määränpääsätmansa toimivaltaiselle viranomaiselle.

Satamavaltion on ilmoitettava komissiolle tapauksista, joissa alus on esittänyt todisteet siitä, että tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta ei ole ollut saatavilla.

6. Jäsenvaltioiden on MARPOL-yleissopimuksen liitteessä VI olevan 18 säännön mukaisesti

- a) pidettävä yllä yleisesti saatavilla olevaa rekisteriä meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden paikallisista toimittajista;
- b) varmistettava, että polttoaineen toimittajat kirjaavat jäsenvaltioiden alueella myytävien kaikkien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden polttoaineen luovutustodistukseen, johon on liitetty sinetöity näyte, jonka vastaanottavan aluksen edustaja on allekirjoittanut;
- c) ryhdyttävä toimiin sellaisia meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden toimittajia vastaan, joiden on todettu toimittaneen polttoainetta, joka ei vastaa polttoaineen luovutustodistuksessa ilmoitettua eritelmaa;
- d) varmistettava, että ryhdytään korjaaviin toimiin sääntöjenvastaiseksi todetun meriliikenteessä käytettävän polttoaineen saattamiseksi sääntöjen mukaiseksi.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei saateta markkinoille meriliikenteessä käytettäviä dieselpolttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,50 painoprosenttia.”

e) Kumotaan 8 kohta.

7) Korvataan 4 b ja 4 c artikla seuraavasti:

”4 b artikla

Unionin satamissa laiturissa olevissa aluksissa käytettävien meriliikenteen polttoaineiden enimmäisrikkipitoisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että unionin satamissa laiturissa olevat alukset eivät käytä meriliikenteessä käytettäviä

polttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia, antaen kuitenkin laivahenkilökunnalle riittävästi aikaa toteuttaa tarvittava polttoaineen vaihto mahdollisimman pian laituriin saapumisen jälkeen ja mahdollisimman myöhään ennen lähtöä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että polttoaineen vaihtoajan kohta merkitään alusten lokikirjoihin.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

- a) jos alusten on julkaistun aikataulun mukaisesti määrä olla laiturissa alle kaksi tuntia;
- b) aluksiin, jotka sammuttavat kaikki moottorinsa ja käyttävät maalla olevista sähköverkoista toimitettua sähköä ollessaan satamassa laiturissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei saateta markkinoille meriliikenteessä käytettäviä kaasuoiljyja, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia.

4 c artikla

Päästönvähentämismenetelmät

1. Jäsenvaltioiden on sallittava kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtivien alusten käyttää päästönvähentämismenetelmiä satamissaan, aluemerilläään, talousvyöhykkeillään ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillään vaihtoehtona 4 a ja 4 b artiklan vaatimusten mukaisen meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden käytölle, jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja päästönvähentämismenetelmiä käyttävien alusten on saavutettava jatkuvasti rikkidioksidipäästöjen vähenemiset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin käyttämällä 4 a ja 4 b artiklan vaatimusten mukaisia meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita. Vastaavat päästöarvot vahvistetaan liitteen I mukaisesti.

2 a. Jäsenvaltioiden on edistettävä vaihtoehtoisena ratkaisuna päästöjen vähentämiselle sitä, että laiturissa olevat alukset käyttävät maissa olevia sähköntuotantojärjestelmiä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen päästönvähentämismenetelmien on oltava liitteessä II tarkoitetuissa oikeudellisissa välineissä määriteltujen kriteerien mukaisia.

4. Tapauksissa, joissa se on perusteltua vaihtoehtoisia päästönvähentämismenetelmiä koskevan tieteen ja tekniikan kehitykseen perustuvista syistä, ja jotta varmistetaan, että asiaan liittyviä IMO:n hyväksymiä välineitä ja normeja noudatetaan kaikilta osin,

- a) siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti sellaisia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteitä I ja II;

b) komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan päästöjen seurantaa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

8) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”4 d artikla

Jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla käytettävien päästönvähentämismenetelmien hyväksyminen

1. Neuvoston direktiivin 96/98/EY (*) soveltamisalaan kuuluvat päästönvähentämismenetelmät hyväksytään kyseisen direktiivin mukaisesti.

2. Päästönvähentämismenetelmät, jotka eivät kuulu tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, hyväksytään meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 (**) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon:

- a) IMO:n laatimat suuntaviivat;
- b) 4 e artiklan mukaisesti suoritettujen koekäyttöjen tulokset;
- c) vaikutukset ympäristöön, mukaan lukien saavutettavissa olevat päästövähennykset, sekä vaikutukset suljettujen satama-alueiden, satamien ja suistojen ekosysteemeihin; ja
- d) seurannan ja todennusten toteutettavuus.

4 e artikla

Uusien päästönvähentämismenetelmien koekäyttö

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa hyväksyä alusten päästönvähentämismenetelmien koekäytön niiden lipun alla purjehtivissa aluksissa tai niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla. Koekäytön aikana ei tarvitse käyttää 4 a ja 4 b artiklan vaatimusten mukaisia meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita, mikäli kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) komissiolle ja kaikille asianomaisille satamavaltioille ilmoitetaan asiasta kirjallisesti vähintään kuusi kuukautta ennen koekäytön alkamista;
- b) koekäyttöä koskevien lupien kesto ei ylitä 18:aa kuukautta;
- c) kaikkiin koekäyttöön osallistuviin aluksiin asennetaan laitteet, joiden tuloksia ei voida väärentää ja joilla mitataan savutorvien kautta johdettavia pakokaasuja jatkuvasti, ja laitteita käytetään koko koekäytön ajan;

d) kaikissa koekäyttöön osallistuvissa aluksissa saavutetaan päästöjen vähenemiset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin noudattamalla tässä direktiivissä määriteltyjä polttoaineen rikkipitoisuuden raja-arvoja;

e) päästönvähentämismenetelmien tuottaman jätteen käsittelemiseksi on käytössä asianmukaiset jätehuoltojärjestelmät koko koekäytön ajan;

f) koko koekäytön ajan arvioidaan vaikutuksia meriympäristöön, erityisesti suljettujen satama-alueiden, satamien ja suistojen ekosysteemeihin; ja

g) koekäytön tulokset kokonaisuudessaan toimitetaan komissiolle ja saatetaan yleisesti saataville kuuden kuukauden kuluessa koekäytön päättymisestä.

4 f artikla

Taloudelliset toimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön taloudellisia toimenpiteitä niiden toiminnanharjoittajien hyväksi, joita tämä direktiivi koskee, mikäli kyseiset toimenpiteet ovat tällä alalla sovellettavien ja myöhemmin hyväksyttävien valtiontukea koskevien sääntöjen mukaisia.

(*) EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25.

(**) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.”

9) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Näytteidenotto ja analyysi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tarkastaakseen näytteiden perusteella, että käytettyjen polttoaineiden rikkipitoisuus on 3, 3 a, 4, 4 a ja 4 b artiklan mukainen. Näytteidenotto on aloitettava sinä päivänä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan. Näytteitä on otettava säännöllisesti riittävän tiheään ja riittävässä määrin ja siten, että ne ovat edustavia tutkittavan polttoaineen osalta ja, jos kyseessä on meriliikenteessä käytettävä polttoaine, myös asianomaisilla merialueilla ja satamissa olevissa aluksissa käytettävän polttoaineen osalta. Näytteet on tutkittava ilman aiheutonta viivytystä.

1 a. Meriliikenteessä käytettäville polttoaineille on tällöin käytettävä seuraavia näytteenotto-, analyysi- ja tarkastusmenetelmiä:

- a) alusten lokikirjojen ja polttoaineen luovutustodistusten tarkastaminen;

sekä tarvittaessa seuraavia näytteenotto- ja analyysimenetelmiä:

b) näytteiden ottamiselle polttoöljystä MARPOL-yleissopimuksen tarkistetun liitteen VI noudattamisen varmistamiseksi IMO:n meriympäristön suojelukomitean (MEPC) päätöslauselmalla 182(59) 17 päivänä heinäkuuta 2009 annettujen suuntaviivojen mukainen näytteidenotto aluksilla poltettavasta meriliikenteessä käytettävästä polttoaineesta, kun polttoainetta ollaan toimittamassa aluksille, ja analyysi polttoaineen rikkipitoisuudesta; tai

c) näytteidenotto ja analyysi aluksilla säiliöihin, edellyttäen että se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, ja sinetöityihin polttoainenäytteisiin sisältyvän aluksilla poltettavan meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuudesta.

1 b. Siirretään komissiolle valta antaa täytöntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat

a) näytteenottotiheyttä;

b) näytteenottomenetelmiä;

c) tutkittavan polttoaineen osalta edustavan näytteen määrittelyä.

Nämä täytöntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Rikkipitoisuuden määrittämisessä käytettäväksi vertailumenetelmäksi vahvistetaan ISO 8754:ssä (2003) tai PrEN ISO 14596:ssa (2007) määritelty menetelmä.

Sen määrittämiseksi, onko aluksille toimitetun ja aluksilla käytetyn meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus 3 a, 4, 4 a ja 4 b artiklan vaatimusten mukainen, käytetään MARPOL-yleissopimuksen liitteessä VI olevan VI lisäyksen mukaista polttoöljynäytteiden todennusmenettelyä.”

10) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä 6 artiklan mukaisesti suoritettujen näytteidenoton, analyysien ja tarkastusten perusteella edellistä vuotta koskeva kertomus tässä direktiivissä asetettujen rikkipitoisuuden raja-arvojen noudattamisesta.

Komissio laatii ja julkistaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastaanotettujen kertomusten sekä jäsenvaltioiden 4 a artiklan 5 b kohdan viidennen alakohdan mukaisesti toimittamien tässä direktiivissä säädetty vaatimukset täyttävän meriliikenteessä käytettävän

polttoaineen saatavuusongelmia koskevien ilmoitusten perusteella 12 kuukauden kuluessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivää tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen. Komissio arvioi tarvetta lujittaa edelleen tämän direktiivin asiaan liittyviä säännöksiä ja antaa tarvittaessa asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio voi hyväksyä kertomukseen sisällytettäviä tietoja ja kertomuksen muotoa koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

c) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotuksia. Komissio tarkastelee kertomuksessaan mahdollisuuksia vähentää ilman pilaantumista ottaen huomioon muun muassa 1 ja 1 a kohdan mukaisesti toimitettua vuosittaiset kertomukset, ilman laatua ja happamointumista koskevat havainnot, polttoainekustannukset, mahdolliset taloudelliset vaikutukset, merikuljetuksista maakuljetuksiin siirtymistä koskevat havainnot sekä edistyminen alusten päästöjen vähentämisessä.

3. Komissio kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä asianmukaisia toimenpiteitä, 16 päivänä syyskuuta 2011 esitetyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ”Meriliikenteen saastuttavien päästöjen vähentäminen ja kestävä vesiliikenteen välineet” esitetyt toimenpiteet mukaan luettuina, tässä direktiivissä säädettyjen ympäristövaatimusten noudattamisen edistämiseksi ja niistä mahdollisesti aiheutuvien kielteisten vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi.”

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 2 artiklan 1, 2, 3, 3a, 3b ja 4 kohtaan, 6 artiklan 1 a kohdan b alakohtaan ja 6 artiklan 2 kohtaan tehtävistä tieteen ja tekniikan kehitykseen perustuvista mukautuksista. Nämä mukautukset eivät saa aiheuttaa suoraan muutoksia tämän direktiivin soveltamisalaan tai tässä direktiivissä säädettyihin polttoaineiden rikkipitoisuuden raja-arvoihin.”

11) Kumotaan 8 artikla.

12) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohdtaa.

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13."

13) Lisätään artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään 4 c artiklan 4 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 17 päivästä joulukuuta 2012. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 c artiklan 4 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 4 c artiklan 4 kohdan ja 7 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella."

14) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen.

2. Vahvistettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voi sisältyä sakkoja, joiden taso on laskettu siten, että varmistetaan, että sakoilla ainakin estetään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä ja että toistuvissa rikkomisissa sakkojen suuruus asteittain kasvaa."

15) Korvataan direktiivin 1999/32/EY liite tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivästä kesäkuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*3 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*4 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä marraskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

LIITE

"LIITE I

TÄMÄN DIREKTIIVIN 4 c ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖNVÄHENTÄMISMENETELMIEN VASTAAVAT PÄÄSTÖARVOT

Tämän direktiivin 4 a ja 4 b artiklassa sekä MARPOL-yleissopimuksen liitteessä VI olevassa 14.1 ja 14.4 säännössä tarkoitettujen meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuuden raja-arvot ja niitä vastaavat 4 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöarvot

Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus (% massa/massa)	Päästöjen suhde: SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% tilavuus/tilavuus)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Huomautus:

- Päästöjen suhteeseen perustuvia raja-arvoja voidaan soveltaa vain, kun käytetään maaöljypohjaisia kevyitä polttoöljyjä tai raskaita polttoöljyjä.
- Perustelluissa tapauksissa, joissa hiilidioksidipitoisuutta on alennettu pakokaasun puhdistuslaitteen avulla, hiilidioksidipitoisuus voidaan mitata pakokaasun puhdistuslaitteen ilman tuloaukosta edellyttäen, että kyseisen menetelmän paikkansapitävyys on selkeästi osoitettavissa.

LIITE II

TÄMÄN DIREKTIIVIN 4 c ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖNVÄHENTÄMISMENETELMIEN KÄYTÖN KRITEERIT

Tämän direktiivin 4 c artiklassa tarkoitettujen päästönvähentämismenetelmien on oltava tapauksen mukaan vähintään seuraavissa oikeudellisissa välineissä määriteltyjen kriteerien mukaisia:

Päästönvähentämismenetelmä	Käytön kriteerit
Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen ja höyrystyneen kaasun sekoitus	Komission päätös 2010/769/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2010, kriteereistä, joiden mukaisesti kaasusäiliöalukset voivat käyttää teknologisia menetelmiä vaihtoehtona vähärikkisille meriliikenteessä käytettäville polttoaineille, jotka täyttävät tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 1999/32/EY, sellaisena kuin se on muutettuna meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuudesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/33/EY, 4 b artiklassa asetetut vaatimukset ⁽¹⁾ .
Pakokaasujen puhdistusjärjestelmät	Päätöslauselma MEPC.184(59), annettu 17 päivänä heinäkuuta 2009 Päätöslauselman MEPC.184(59) 10.1.6.1 kohdassa tarkoitettuja kemikaaleja, lisäaineita, valmisteita ja paikalla tuotettuja asiaan liittyviä kemikaaleja käyttävien pakokaasujen puhdistusjärjestelmien tuottamia pesuvesiä ei saa laskea mereen, suljetut satama-alueet, satamat ja suistot mukaan luettuina, ellei aluksen liikenteenharjoittaja ole osoittanut, että tällaisen pesuveden laskemisesta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tai riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Mikäli käytetty kemikaali on kaustinen sooda, riittää, että pesuvesi täyttää päätöslauselmassa MEPC.184(59) vahvistetut kriteerit ja että sen pH-arvo ei ylitä 8,0:aa.
Biopolttoaineet	Asiaan liittyvät CEN- ja ISO-standardit täyttävien ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽²⁾ määriteltyjen biopolttoaineiden käyttö. Biopolttoaineiden ja meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden seosten on täytettävä tämän direktiivin 3 a artiklassa, 4 a artiklan 1, 1 a ja 4 kohdassa sekä 4 b artiklassa asetetut rikkiä koskevat vaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 328, 14.12.2010, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16."

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1099/2012,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,

Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 270/2011 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 215 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21 päivänä maaliskuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP ⁽¹⁾,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EU) N:o 270/2011 ⁽²⁾ pannaan täytäntöön päätöksessä 2011/172/YUTP säädetty toimenpiteet.
- (2) Päätöstä 2011/172/YUTP muutetaan neuvoston päätöksellä 2012/723/YUTP ⁽³⁾ tiettyjen jäädetytyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen sallimiseksi silloin, kun niitä tarvitaan unionissa annetun tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksen tai jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisen tuomioistuimen päätöksen noudattamiseksi.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 270/2011 9 artikla koskee tietoja, jotka henkilöiden, yhteisöjen ja elinten on toimitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja jotka on toimitettava edelleen komissiolle mainitun asetuksen noudattamisen helpottamista varten. Asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaan toimitettuja tai vastaanotettuja tietoja saa käyttää vain niihin tarkoituksiin, joita varten ne on toimitettu tai vastaanotettu. Tämä ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita jakamasta tarvittaessa tällaisia tietoja Egyptin ja muiden jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti siinä tarkoituksessa, että väärinkäytettyjen varojen takaisin perimistä helpotetaan.

- (4) Sen vuoksi asetus (EU) N:o 270/2011 olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 270/2011 seuraavasti:

- 1) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, liitteessä II luetelluilla verkkosivuilla mainitut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädetytyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kyseisiin varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu välimiesoikeuden päätös, joka on annettu ennen sitä päivää, jona 2 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on merkitty liitteessä I olevaan luetteloon, tai tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen unionissa antama päätös tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen tuomioistuimen päätös, joka on annettu ennen tuota päivää tai sen jälkeen;
- b) varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella päätöksellä turvatut tai vahvistetut saatavat niiden sovellettavien lakien ja asetusten asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on tällaisia saatavia;
- c) päätöstä ei ole annettu liitteessä I luetellun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, yhteisön tai elimen eduksi; ja
- d) päätöksen tunnustaminen ei ole asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

⁽¹⁾ EUVL L 76, 22.3.2011, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 76, 22.3.2011, s. 4.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 44.

2. Asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista tämän artiklan nojalla annetuista luvista.”

2) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevaa 2 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin jäädytetyille tileille lisättäviin varoihin:

- a) näistä tileistä kertyvät korko- tai muut tuotot; tai
- b) sellaisista sopimuksista tai velvoitteista johtuvat maksut, jotka on tehty tai jotka ovat syntyneet ennen sitä päivää, jona 2 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on merkitty liitteessä I olevaan luetteloon; tai
- c) unionissa annettujen tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisten tuomioistuimen, hallintoviran-

omaisen tai välimiesoikeuden antamien päätösten perusteella suoritettavat maksut;

edellyttäen, että tällaiset korko- tai muut tuotot ja maksut on jäädytetty 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

3) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita tarvittaessa jakamasta näitä tietoja Egyptin ja muiden jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, jos se on tarpeen, väärinkäytettyjen varojen takaisin perimisen helpottamiseksi.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DEMOSTHENOUS

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1100/2012,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 101/2011 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 215 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 31 päivänä tammikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/72/YUTP ⁽¹⁾,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EU) N:o 101/2011 ⁽²⁾ pannaan täytäntöön päätöksessä 2011/72/YUTP säädetyt toimenpiteet.
- (2) Päätöstä 2011/72/YUTP muutetaan neuvoston päätöksellä 2012/724/YUTP ⁽³⁾ tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen sallimiseksi silloin, kun niitä tarvitaan unionissa annetun tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksen tai jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisen tuomioistuimen päätöksen noudattamiseksi.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 101/2011 9 artikla koskee tietoja, jotka henkilöiden, yhteisöjen ja elinten on toimitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja jotka on toimitettava edelleen komissiolle mainitun asetuksen noudattamisen helpottamista varten. Asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaan toimitettuja tai vastaanotettuja tietoja saa käyttää vain niihin tarkoituksiin, joita varten ne on toimitettu tai vastaanotettu. Tämä ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita jakamasta tarvittaessa tällaisia tietoja Tunisian ja muiden jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti siinä tarkoituksessa, että väärinkäytettyjen varojen takaisin perimistä helpotetaan.
- (4) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 101/2011 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) N:o 101/2011 seuraavasti:

1) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, liitteessä II luetelluilla verkkosivuilla mainitut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kyseisiin varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu välimiesoikeuden päätös, joka on annettu ennen sitä päivää, jona 2 artiklassa tarkoitettu luonnollinen tai oikeushenkilö, yhteisö tai elin on sisällytetty liitteessä I olevaan luetteloon, tai tuomioistuimen tai viranomaisen unionissa antama päätös tai kyseisessä jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen tuomioistuimen päätös, joka on annettu ennen tuota päivää tai sen jälkeen;
- b) varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella päätöksellä turvatut tai tällaisella päätöksellä vahvistetut saatavat niiden lakien ja asetusten asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on näitä saatavia;
- c) päätöstä ei ole annettu liitteessä I luetellun luonnollisen tai oikeushenkilön, yhteisön tai elimen eduksi; ja
- d) päätöksen tunnustaminen ei ole asianomaisten jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

2. Toimivaltainen viranomainen ilmoittaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle kaikista tämän artiklan nojalla annetuista luvista.”

2) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevaa 2 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin jäädytetyille tileille lisättäviin varoihin:

- a) näistä tileistä kertyvät korko- tai muut tuotot; tai
- b) sellaisista sopimuksista tai velvoitteista johtuvat maksut, jotka on tehty tai jotka ovat syntyneet ennen sitä päivää, jona 2 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on merkitty liitteessä I olevaan luetteloon; tai
- c) unionissa annettujen tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisten tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden antamien päätösten perusteella suoritettavat maksut;

edellyttäen, että tällaiset korko- tai muut tuotot ja maksut on jäädytetty 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

3) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita jakamasta näitä tietoja Tunisian ja muiden jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, jos se on tarpeen väärinkäytettyjen varojen takaisin perimisen helpottamiseksi.”

⁽¹⁾ EUVL L 28, 2.2.2011, s. 62.

⁽²⁾ EUVL L 31, 5.2.2011, s. 1.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 45.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DEMOSTHENOUS

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1101/2012,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 247 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biodieseliä sisältäviin kaasu- ja polttoöljyihin on sovellettu uusia CN-koodeja sen jälkeen, kun tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27 päivänä syyskuuta 2011 annettu neuvoston asetusta (EU) N:o 1006/2011 ⁽²⁾ tuli voimaan. Nämä muutokset saattavat vaikuttaa kivennäisöljyalaan, sillä eräitä tullivarastointimenettelyssä ja vapaa-alueilla tapahtuvia sekoitustoimia ei enää pidetä "tavanomaisena käsittelynä", koska ne aiheuttavat luokittelun eri kahdeksannumeroisiin CN-koodiin.
- (2) Olisi löydettävä ratkaisu, jotta yhdistetyn nimikkeistön 27 ryhmään kuuluvia biodieseliä sisältämättömiä kaasu- tai polttoöljyjä voidaan sekoittaa yhdistetyn nimikkeistön 27 ryhmään kuuluvien biodieseliä sisältävien kaasu- tai polttoöljyjen kanssa tullivarastointimenettelyssä ja vapaa-alueilla, kuten oli mahdollista ennen 1 päivänä tammikuuta 2012 tapahtunutta asetuksen (EU) N:o 1006/2011 voimaantuloa.

- (3) Kaasu- tai polttoöljyjen sekoittaminen biodieselin kanssa olisi sallittava, jotta näitä kahta tavaratyyppiä ei tarvitsisi varastoida erilleen. Kuitenkin kun otetaan huomioon yhdistetyn nimikkeistön 27 ryhmän 2 lisähuomautus, saadussa sekoituksessa pitäisi olla alle 0,5 tilavuusprosenttia joko biodieseliä, kaasuöljyä tai polttoöljyä tapauksesta riippuen.
- (4) Sen vuoksi komission asetuksen (EY) N:o 2454/93 ⁽³⁾ liite 72 olisi muutettava.
- (5) Muutoksen olisi tultava voimaan takautuvasti, jotta 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen uusien CN-koodien käyttöönoton vuoksi syntyneet tullivelat voitaisiin kumota.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liite 72 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 282, 28.10.2011, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

LIITE

Lisätään liitteessä 72 olevan toisen kohdan 14 kohdan jälkeen 14 a ja 14 b kohta seuraavasti:

- "14 a. Yhdistetyn nimikkeistön 27 ryhmään kuuluvien biodieseliä sisältämättömien kaas- tai polttoöljyjen sekoittaminen yhdistetyn nimikkeistön 27 ryhmään kuuluvien biodieseliä sisältävien kaas- tai polttoöljyjen kanssa tasalaatuisen tai asiakkaan haluamaa laatua olevan tavaran saamiseksi tavaran luonnetta muuttamatta, vaikka tämä johtaisikin luokitteluun eri kahdeksannumeroiseen CN-koodiin.
- 14 b. Kaasu- tai polttoöljyjen sekoittaminen biodieselin kanssa siten, että saatu sekoitus sisältää biodieseliä alle 0,5 tilavuusprosenttia, sekä biodieselin sekoittaminen kaas- tai polttoöljyjen kanssa siten, että saatu sekoitus sisältää kaas- tai polttoöljyä alle 0,5 tilavuusprosenttia."
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1102/2012,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mu-

kaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	44,1
	MA	45,9
	MK	37,4
	TN	73,5
	TR	80,9
	ZZ	56,4
0707 00 05	AL	64,5
	MA	141,4
	MK	58,4
	TR	117,0
	ZZ	95,3
0709 93 10	MA	88,1
	TR	111,2
	ZZ	99,7
0805 20 10	MA	138,7
	ZZ	138,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	65,5
	HR	35,6
	TR	85,9
	ZZ	62,3
0805 50 10	AR	68,7
	TR	85,4
	ZA	49,1
	ZZ	67,7
0808 10 80	CN	79,8
	MK	33,9
	NZ	138,3
	US	125,6
	ZA	137,2
	ZZ	103,0
0808 30 90	CN	56,6
	TR	116,3
	US	136,8
	ZZ	103,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1103/2012,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 892/2012 markkinointivuodeksi 2012/2013 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän sokerialan kaupan osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja eräiden siirappien edustavien hintojen sekä niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2012/2013 on vahvistettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 892/2012 ⁽³⁾. Kyseisiä hintoja ja tulleja on muutettu viimeksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1092/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Komissiolla tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä määriä olisi muutettava asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklan mukaisesti.

- (3) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 892/2012 markkinointivuodeksi 2012/2013 vahvistetut edustavat hinnat ja tuonnissa sovellettavat lisätullit ja esitetään ne tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 263, 28.9.2012, s. 37.

⁽⁴⁾ EUVL L 323, 22.11.2012, s. 15.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodin 1702 90 95 tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 27 päivästä marraskuuta 2012

(euroa)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla tuotetta
1701 12 10 ⁽¹⁾	34,63	0,76
1701 12 90 ⁽¹⁾	34,63	4,22
1701 13 10 ⁽¹⁾	34,63	0,90
1701 13 90 ⁽¹⁾	34,63	4,52
1701 14 10 ⁽¹⁾	34,63	0,90
1701 14 90 ⁽¹⁾	34,63	4,52
1701 91 00 ⁽²⁾	39,67	5,57
1701 99 10 ⁽²⁾	39,67	2,44
1701 99 90 ⁽²⁾	39,67	2,44
1702 90 95 ⁽³⁾	0,40	0,28

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.⁽³⁾ Vahvistetaan yhden prosentin sakkaroosipitoisuudelle.

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2012/39/EU,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,

direktiivin 2006/17/EY muuttamisesta ihmiskudosten ja -solujen testausta koskevien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilömistä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY täytäntöönpanosta ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa ja testausta koskevien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta 8 päivänä helmikuuta 2006 annetussa komission direktiivissä 2006/17/EY ⁽²⁾ edellytetään, että HTLV-I-vasta-ainetutkimukset on tehtävä luovuttajille, jotka asuvat alueilla tai tulevat alueilta, joilla taudin esiintyvyys on korkea (englanninkielisessä toisinnossa "high-incidence areas" eli korkean ilmaantuvuuden alueet), tai joiden seksikumppanit tai vanhemmat tulevat kyseisiltä alueilta. Tätä testausta edellytetään sekä sukusolujen luovuttajilta direktiivin 2006/17/EY liitteen III mukaisesti että muilta luovuttajilta kyseisen direktiivin liitteen II mukaisesti.
- (2) Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen tuore tieteellinen näyttö ja käytännön kokemus ovat osoittaneet, että nykyisen tieteellisen tietämyksen pohjalta on hyvin vaikea määrittää, mikä on HTLV-I:n kannalta korkean ilmaantuvuuden alue. Tätä testausvaatimusta ei näin ollen ole pantu täytäntöön yhdenmukaisella tavalla.
- (3) "Ilmaantuvuus" osoittaa uusien tautitapausten määrän, kun taas "esiintyvyys" osoittaa sen, kuinka suurella osalla väestöstä on tietty tauti jonakin ajankohtana. Käytännössä esiintyvyysetietoja on enemmän saatavilla kuin ilmaantuvuustietoja. Esiintyvyys on lisäksi ilmaantuvuutta parempi mittari silloin, kun arvioidaan kroonisen sairauden vaikutusta yhteisöön ja myöhempiä tarpeita. Sen vuoksi on asianmukaista korvata englanninkielisessä toisinnossa viittaukset termiin "high-incidence" viittauksilla termiin

"high-prevalence", jotta varmistetaan HTLV-I:tä koskevien testausvaatimusten johdonmukaisempi täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa.

- (4) Direktiivin 2006/17/EY liitteessä III olevassa 4.2 kohdassa edellytetään, että verinäytteet on otettava kunkin luovutuksen ajankohtana olipa sitten kyse puolisoiden välisestä (muuta kuin välitöntä käyttöä varten) tai muusta kuin puolisoiden välisestä sukusolujen luovutuksesta.
- (5) Mitä tulee puolisoiden väliseen sukusolujen luovuttamiseen, viimeaikainen tieteellinen näyttö on osoittanut, että testauksen edellyttäminen säännöllisesti, enintään 24 kuukauden väliajoin ei heikennä kyseisten solujen turvallisuuden tasoa, kunhan asianmukaiset turvallisuus- ja laatu-järjestelmät ovat käytössä avustetun lisääntymisen teknologiaa käyttävissä kudoslaitoksissa direktiivin 2004/23/EY 16 artiklan mukaisesti. Testauskertojen väliajoina voidaan luottaa samalle luovuttajalle tehdyn edellisen testauksen tuloksiin.
- (6) Testaus kunkin luovutuskerran yhteydessä ei paranna puolisoiden välillä luovutettujen sukusolujen turvallisuutta, ja käytännön kokemus osoittaa, että tämä vaatimus on kallis ja vaivalloinen niin potilaiden kuin terveydenhuoltojärjestelmienkin kannalta. Jotta voitaisiin toimia tavalla, joka paremmin vastaa tätä turvallisuustavoitetta, on tämän vuoksi aiheellista sallia, että jäsenvaltiot voivat vaatia testausta kunkin luovutuskerran sijasta säännöllisin väliajoin niin, että testauskertojen väli on enintään 24 kuukautta.
- (7) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2004/23/EY 29 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 2006/17/EY liitteet II ja III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17 päivänä kesäkuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

⁽¹⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 38, 9.2.2006, s. 40.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

Muutetaan direktiivin 2006/17/EY liitteet II ja III seuraavasti:

1) Korvataan liitteessä II oleva 1.2 kohta seuraavasti:

(Tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.)

2) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Korvataan 2.4 kohta seuraavasti:

(Tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.)

b) Korvataan 3.3 kohta seuraavasti:

(Tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.)

c) Korvataan 4.2 kohta seuraavasti:

"4.2 Kun on kyse muusta kuin puolisojen välisestä luovutuksesta, verinäytteet on otettava kunkin luovutuksen ajankohtana.

Kun on kyse puolisojen välisestä luovutuksesta (muuta kuin välitöntä käyttöä varten), verinäytteet on otettava aikaisintaan kolme kuukautta ennen ensimmäistä luovutusta. Myöhemmissä puolisojen välisissä luovutuksissa, kun luovuttaja on sama, verinäytteet on otettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuitenkin enintään 24 kuukauden kuluttua edellisestä näytteenotosta."

KOMISSION DIREKTIIVI 2012/40/EU,
annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,
biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin
98/8/EY liitteen I oikaisemisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta dinatriumtetraboraatin lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I 31 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission direktiivissä 2009/91/EY ⁽²⁾ määritellään dinatriumtetraboraatile kolme CAS-numeroa aineen kolmea eri muotoa varten. CAS-numerot perustuvat Alan-komaiden 7 päivänä heinäkuuta 2006 komissiolle toimittamaan kertomukseen, ja biosidituotteita käsittelevä pysyvä komitea hyväksyi ne 20 päivänä helmikuuta 2009.
- (2) Alankomaat ilmoitti komissiolle, että alkuperäisessä kertomuksessa pentahydraatille määritelty CAS-numero oli väärä, ja toimitti komissiolle tarkistetun kertomuksen, jonka mukaan oikea CAS-numero kyseiselle muodolle on 12179-04-3. Biosidituotteita käsittelevä pysyvä komitea hyväksyi tarkistetun kertomuksen 25 päivänä toukuuta 2012.
- (3) Sen vuoksi direktiivin 98/8/EY liitettä I olisi muutettava.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat biosidituotteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/8/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2013. Niiden on toimitettava komissiolle viipymättä nämä säännökset kirjallisina.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 201, 1.8.2009, s. 39.

LIITE

Korvataan direktiivin 98/8/EY liitteessä I olevan 24 kohdan kolmas sarake seuraavasti:

IUPAC-nimi Tunnistenumerot
"dinatriumtetraboraatti EC-numero: 215-540-4 CAS-numero (vedetön): 1330-43-4 CAS-numero (pentahydraatti): 12179-04-3 CAS-numero (dekahydraatti): 1303-96-4"

KOMISSION DIREKTIIVI 2012/41/EU,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta siten, että laajennetaan nonaanihapon sisällyttäminen tehoaineena kyseisen direktiivin liitteeseen I koskemaan tuotetyyppejä 2****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1451/2007⁽²⁾ vahvistetaan luettelo tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, olisiko ne mahdollisesti lisäävä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, I A tai I B. Luetteloon kuuluu nonaanihappo.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta nonaanihapon lisäämiseksi tehoaineena direktiivin liitteeseen I 8 päivänä helmikuuta 2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/13/EU⁽³⁾ lisättiin nonaanihappo direktiivin 98/8/EY liitteeseen I käytettäväksi tehoaineena tuotetyypissä 19 (karkotteet ja houkutteet), siten kun se on määritelty direktiivin 98/8/EY liitteessä V.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 perusteella nonaanihapon käyttöä on arvioitu direktiivin 98/8/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotetyypissä 2 (yksityisten ja julkisten terveydenhuollon tilojen desinfiointiaineet sekä muut biosidituotteet), siten kuin se on määritelty direktiivin 98/8/EY liitteessä V.
- (4) Itävalta, joka oli nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti komissiolle 6 päivänä elokuuta 2010 toimivaltaisen viranomaisen kertomuksen sekä suosituksen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 14 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (5) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat toimivaltaisen viranomaisen kertomusta. Biosidivalmisteita käsittelevä pysyvä komitea sisällytti 25 päivänä toukokuuta 2012 tarkastelun tulokset arviointikertomukseen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (6) Arvioinnit osoittavat, että yksityisten ja julkisten terveydenhuollon tilojen desinfiointiaineiden sekä muiden di-

rektiivin 98/8/EY liitteessä V määriteltyjen biosidituotteiden, jotka sisältävät nonaanihappoa, voidaan odottaa täyttävän direktiivin 98/8/EY 5 artiklassa säädetty vaatimukset. Siksi on aiheellista lisätä nonaanihappo kyseisen direktiivin liitteeseen I myös tuotetyypin 2 osalta.

- (7) Kaikkia mahdollisia käyttötarkoituksia ei ole arvioitu EU:n tasolla. Jäsenvaltioiden olisi siksi tarkasteltava sellaisia käyttötarkoituksia tai altistusskenaarioita sekä sellaisia ympäristön osille ja väestölle aiheutuvia riskejä, joita ei ole tarkasteltu edustavasti riskinarvioinnissa unionin tasolla, ja myöntäessään tuotteille lupia varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia toimia tai asetetaan erityisehtoja, jotta todetut riskit voidaan vähentää hyväksyttävälle tasolle.
- (8) Kun otetaan huomioon aineen ärsyttävät omaisuudet, on asianmukaista vaatia, että altistuminen muun kuin ammattikäytön aikana minimoidaan pakkauksen suunnittelun avulla, ellei tuotteen lupahakemuksessa voida osoittaa, että ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja voidaan vähentää riittävästi muilla keinoilla.
- (9) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava samaan aikaan kaikissa jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan tehoainetta nonaanihappo sisältävien tuotetyyppiin 2 kuuluvien biosidituotteiden yhtäläinen kohtelu unionin markkinoilla ja myös jotta helpotetaan biosidituotteiden markkinoiden moitteetonta toimintaa yleisesti.
- (10) Olisi sallittava kohtuullinen siirtymäaika ennen tehoaineen sisällyttämistä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua uusiin vaatimuksiin ja varmistaa, että asiakirjat valmistelleet hakijat voivat hyötyä täysimääräisesti kymmenen vuoden tietosuojakaudesta, joka direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti alkaa siitä päivästä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen.
- (11) Kun tehoaine on sisällytetty liitteeseen, jäsenvaltioille olisi varattava kohtuullinen aika direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohdan panemiseksi täytäntöön.
- (12) Sen vuoksi direktiiviä 98/8/EY olisi muutettava vastaavasti.
- (13) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽⁴⁾ mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ EUVL 325, 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ EUVL L 34, 9.2.2011, s. 52.⁽⁴⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastavien osien suhde.

- (14) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat biosidivalmisteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/8/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2013.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä lokakuuta 2014.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

Lisätään direktiivin 98/8/EY liitteessä I olevaan 41 kohtaan seuraava:

N:o	Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumerot	Markkinoille saatettavassa biosidi- tuotteessa käytettävän tehoaineen vähimmäis- puhtaus	Päivä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen	Määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle (lukuun ottamatta tuotteita, jotka sisältävät useampaa kuin yhtä tehoainetta; näiden valmisteiden osalta sovelletaan 16 artiklan 3 kohdan noudattamista varten määräaika, joka on vahvistettu viimeisimmässä niistä päätöksistä, jotka koskevat tuotteessa käytettävien tehoaineiden sisällyttämistä liitteeseen)	Päivä, jona liitteeseen sisällyttäminen lakkaa	Tuotetyppi	Erityissäännökset (*)
				"1. lokakuuta 2014	30. syyskuuta 2016	30. syyskuuta 2024	2	Arvioidessaan tuotetta koskevaa lupahakemusta 5 artiklan ja liitteen VI mukaisesti jäsenvaltioiden on, jos se on tarkoituksenmukaista kyseisen tuotteen osalta, arvioitava sellaisia käyttötarkoituksia tai altistusskenaarioita ja sellaisia ympäristön osille ja väestölle aiheutuvia riskejä, joita ei ole arvioitu edustavasti unionin tason riskinarvioinnissa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muuhun kuin ammatikäyttöön tarkoitettujen tuotteiden lupien myöntämisen ehtona on pakkausten suunnittelu niin, että käyttäjien altistuminen minimoidaan, ellei tuotteen lupahakemuksessa voida osoittaa, että ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja voidaan vähentää riittävästi muilla keinoilla."

(*) Liitteeseen VI sisältyvien yleisten periaatteiden noudattamista varten arviointikertomusten sisältö ja päätelmät asetetaan saataville komission internetsivustolle osoitteessa: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

KOMISSION DIREKTIIVI 2012/42/EU,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta vetysyanidin lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1451/2007 ⁽²⁾ vahvistetaan luettelo tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, olisiko ne mahdollisesti lisättävä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, I A tai I B. Luettelossa on mukana vetysyanidi.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 perusteella on arvioitu direktiivin 98/8/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vetysyanidin käyttöä seuraavissa tuotetyypeissä, siten kuin ne on määritelty direktiivin 98/8/EY liitteessä V: Tuotetyyppi 8, puunsuoja-aineet, tuotetyyppi 14, tuholaistorjunta, ja tuotetyyppi 18, hyönteis- ja punkkimyrkyt sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytettävät tuotteet.
- (3) Tšekin tasavalta, joka oli nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti komissiolle toimivaltaisen viranomaisen laati-
mat kertomukset ja suositukset asetuksen (EY) N:o 1451/2007 14 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti 24 päivänä tammikuuta 2008.
- (4) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat toimivaltaisen viranomaisen kertomuksia. Biosidivalmisteita käsittelevä pysyvä komitea sisällytti tarkastelun tulokset 25 päivänä toukokuuta 2012 kolmeen arviointikertomukseen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (5) Arvioinnin perusteella voidaan olettaa, että puunsuoja-aineina, tuholaistorjuntaan ja hyönteis- ja punkkimyrkkyinä sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytettävät tuotteet täyttävät direktiivin 98/8/EY 5 artiklan vaatimukset. Siksi on aiheellista lisätä vetysyanidi kyseisen direktiivin liitteeseen I.

(6) Kaikkia mahdollisia käyttötarkoituksia ei ole arvioitu EU:n tasolla. Jäsenvaltioiden olisi siksi tarkasteltava sellaisia käyttötarkoituksia tai altistumisskenaarioita sekä sellaisia ympäristön osille ja väestölle aiheutuvia riskejä, joita ei ole tarkasteltu edustavasti riskinarvioinnissa unionin tasolla, ja myöntäessään tuotteille lupia varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia toimia tai asetetaan erityisehtoja, jotta todetut riskit voidaan vähentää hyväksyttävälle tasolle.

(7) Kun otetaan huomioon tehoaineen myrkyllisyys ja syttövyys ja riskinarvioinnin aikana tehty oletukset, on syytä edellyttää, että tuotteiden käyttö sallitaan vain sellaisille ammattikäyttäjille, jotka ovat saaneet niiden käyttöön asianmukaisen koulutuksen, ja että kaasutuksen suorittajien ja sivullisten suojelemiseksi kaasutuksen ja tuuletuksen aikana toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien seuraavat: tuotteita on käytettävä riittävän henkilökohtaisin suojaimin varustettuna, mukaan lukien tarvittaessa kannettava hengityslaitte ja kaasutiiviit vaatteet; uudelleenpääsy kaasutettuihin tiloihin on kielletty siihen saakka, kunnes aineen pitoisuus on saatu tuulettamalla kaasutuksen suorittajien ja sivullisten kannalta turvalliselle tasolle; kaasutuksen suorittajien ja sivullisten haitallinen altistuminen tuuletuksen aikana ja sen jälkeen on estettävä valvotun suojavyöhykkeen avulla; elintarvikkeet ja huokoiset materiaalit, joihin tehoaine voi mahdollisesti imeytyä, käsiteltävää puuta lukuun ottamatta, on ennen kaasutusta joko poistettava kaasutettavasta tilasta tai suojattava imeytymiseltä riittävän keinoin; lisäksi kaasutettava tila on suojattava tahattomalta syttymiseltä.

(8) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava samaan aikaan kaikissa jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan tehoainetta syöttävien sisältävien tuotetyyppiin 8, 14 ja 18 kuuluvien biosidituotteiden yhtäläinen kohtelu unionin markkinoilla ja myös jotta helpotetaan biosidituotteiden markkinoiden moitteetonta toimintaa yleisesti.

(9) Olisi sallittava kohtuullinen siirtymäaika ennen tehoaineen sisällyttämistä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua uusiin vaatimuksiin ja varmistaa, että asiakirjat valmistelleet hakijat voivat hyötyä täysimääräisesti kymmenen vuoden tietosuojakaudesta, joka direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti alkaa siitä päivästä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen.

(10) Kun tehoaine on sisällytetty liitteeseen, jäsenvaltioille olisi varattava kohtuullinen aika direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohdan panemiseksi täytäntöön.

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (11) Sen vuoksi direktiiviä 98/8/EY olisi muutettava vastaavasti.
- (12) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.
- (13) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat biosidivalmisteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/8/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2013.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä lokakuuta 2014.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Lisätään direktiivin 98/8/EY liitteeseen I seuraava kohta:

N:o	Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumerot	Markkinoille saatettavassa biosidituot- teessa käytettävän tehoaineen vähimmäis- puhtaus	Päivä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen	Määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle (lukuun ottamatta tuotteita, jotka sisältävät useampaa kuin yhtä tehoainetta; näiden valmisteiden osalta sovelletaan 16 artiklan 3 kohdan noudattamista varten määräaikaa, joka on vahvistettu viimeisimmässä niistä päätöksistä, jotka koskevat tuotteessa käytettävien tehoaineiden sisällyttämistä liitteeseen)	Päivä, jona liitteeseen sisällyttäminen lakkaa	Tuotetyyppi	Erityissäännökset (*)
60	Vetysyanidi	Vetysyanidi EY-numero: 200-821-6 CAS-numero: 74-90-8	976 g / kg	1. lokakuuta 2014	30. syyskuuta 2016	30. syyskuuta 2024	8, 14 ja 18	Arvioidessaan tuotetta koskevaa lupahakemusta 5 artiklan ja liitteen VI mukaisesti jäsenvaltioiden on, jos se on tarkoituk- senmukaista kyseisen tuotteen osalta, arvioitava sellaisia käyttö- tarkoituksia tai altistumisskenaarioita ja sellaisia ympäristön osille ja väestölle aiheutuvia riskejä, joita ei ole arvioitu edus- tavasti unionin tason riskinarvioinnissa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaasutusaineena käytettä- vien tuotteiden lupien myöntämisessä noudatetaan seuraavia vaatimuksia: 1) tuotetta toimitetaan ja sen käyttö on sallittua ainoastaan ammattikäyttäjille, jotka ovat saaneet riittävän koulutuksen sitä varten; 2) kaasutuksen suorittajia ja sivullisia varten otetaan käyttöön turvalliset käytännöt kaasutusta ja tuuletusta varten; 3) tuotteita on käytettävä riittävin henkilökohtaisin suojaimin varustettuna, mukaan lukien tarvittaessa kannettava hengi- tyslaite ja kaasutiiviit vaatteet; 4) uudelleenpääsy kaasutettuihin tiloihin on kielletty siihen saakka, kunnes aineen pitoisuus on saatu tuulettamalla ka- asutuksen suorittajien ja sivullisten kannalta turvalliselle ta- solle; 5) kaasutuksen suorittajien ja sivullisten haitallinen altistumi- nen tuuletuksen aikana ja sen jälkeen on estettävä valvotun suojavyöhykkeen avulla; 6) elintarvikkeet ja huokoiset materiaalit, joihin tehoaine voi mahdollisesti imeytyä, käsiteltävää puuta lukuun ottamatta, on ennen kaasutusta joko poistettava kaasutettavasta tilasta tai suojattava imeytymiseltä riittävin keinoin; lisäksi kaa- sutettava tila on suojattava tahattomalta syttymiseltä.”

(*) Liitteeseen VI sisältyvien yleisten periaatteiden noudattamista varten arviointikertomusten sisältö ja päätelmät asetetaan saataville komission internetsivustolle osoitteessa: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

KOMISSION DIREKTIIVI 2012/43/EU,
annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,
tiettyjen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteen I otsikoiden muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan ja 16 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1451/2007 ⁽²⁾ annetaan yksityiskohtaiset säännöt olemassa olevien tehoaineiden arvioinneista. Asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden asiantuntijoiden vertaisarvioinnista, jota edellytetään, ennen kuin komissio tekee päätöksen aineen sisällyttämisestä liitteeseen I.
- (2) Direktiivin 98/8/EY 10 artiklan 2 kohdan i alakohdan nojalla tehoaineen sisällyttämiseen liitteeseen I sovelletaan tarvittaessa vaatimuksia tehoaineen vähimmäispuhtaudesta ja tiettyjen epäpuhtauksien laadusta ja enimmäismäärästä.
- (3) Ensimmäisen kerran aineen sisällyttämisestä liitteeseen I päätettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta sulfuryylifluoridin lisäämiseksi liitteen I tehoaineeksi 20 päivänä joulukuuta 2006 annetulla komission direktiivillä 2006/140/EY ⁽³⁾. Direktiivissä määriteltiin direktiivin 98/8/EY liitteen I otsikot. Näihin otsikoihin kuuluu ”Markkinoille saatettavassa biosidituotteessa käytettävän tehoaineen vähimmäispuhtaus”.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 15 artiklan 2 kohdassa säädettyihin vertaisarviointeihin liittyen jäsenvaltioiden asiantuntijat ovat laatineet menetelmän, jota käytetään määrittäessä kemiallisten koostumusten ja vaaraprofiilien samankaltaisuus eli ”tekninen vastaavuus”, kun kyseessä ovat aineet, jotka kuuluvat saman määritelmän soveltamisalaan mutta jotka tuotetaan eri lähteistä tai eri valmistusprosesseilla. Tämän määrittämistä varten puhtausaste on ainoastaan yksi tekijöistä, joka voi olla ratkaiseva. Lisäksi tehoaineen alhaisempi puhtausaste ei välttämättä aseta kyseenalaiseksi sen vaaraprofiilia.

- (5) On sen vuoksi asianmukaista korvata olemassa oleva viittaus vähimmäispuhtauteen direktiivin 98/8/EY liitteen I otsikoissa viittauksella tehoaineen vähimmäispuhtauteen, jota käytetään direktiivin 11 artiklan mukaisesti tehtyyn arviointiin, ja ilmoittaa, että markkinoille saatettavassa tuotteessa tehoaineen puhtausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua ainetta.
- (6) Direktiivillä 2006/140/EY määritetty direktiivin 98/8/EY liitteen I ensimmäinen rivi sisältää myös otsikon ”Määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle (lukuun ottamatta tuotteita, jotka sisältävät useampaa kuin yhtä tehoainetta; näiden tuotteiden osalta sovelletaan 16 artiklan 3 kohdan noudattamista varten määräaika, joka on vahvistettu viimeisimmässä niistä päätöksistä, jotka koskevat tuotteessa käytettävien tehoaineiden sisällyttämistä liitteeseen)”.
- (7) Direktiivin 98/8/EY 4 artiklan 1 nojalla jäsenvaltion, joka saa hakemuksen jo olemassa olevan luvan vastavuoroisesta tunnustamisesta, on hyväksyttävä tuote 120 päivän kuluessa vastavuoroisen tunnustamisen perusteella. Kuitenkin jos ensimmäinen hyväksyntä kyseiselle tuotteelle on myönnetty alle 120 päivää ennen kuin määräaika kyseisen direktiivin 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle päättyy, jäsenvaltio, joka saa kyseisen luvan vastavuoroista hyväksyntää koskevan täydellisen hakemuksen, ei voi noudattaa määräaika direktiivin 16 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi, jos se käyttää direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn 120 päivän ajanjakson, vaikka vastavuoroista tunnustamista koskeva täydellinen hakemus jätettäisiin viipymättä ensimmäisen hyväksynnän myöntämisen jälkeen.
- (8) Kun on kyse tuotteista, joille ensimmäinen hyväksyntä myönnetään myöhemmin kuin 120 päivää ennen direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohdan noudattamisen alkuperäistä määräaika, on asianmukaista pidentää jäsenvaltioiden määräaika direktiivin 16 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi ensimmäisen luvan vastavuoroisen tunnustamisen perusteella 120 päivään vastavuoroista tunnustamista koskevan täydellisen hakemuksen toimittamisesta, sillä edellytyksellä, että täydellinen hakemus on jätetty 60 päivän kuluessa ensimmäisen luvan myöntämisestä.
- (9) Lisäksi tilanteessa, jossa jäsenvaltio esittää direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohdan noudattamisen määräajassa poikkeamista luvan vastavuoroisesta tunnustamisesta 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion voi olla mahdotonta noudattaa kyseisen direktiivin 16 artiklan 3 kohta kyseisessä määräajassa, ja määräajan

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 78.

noudattaminen riippuu päivämäärästä, jona tehdään komission päätös asiasta direktiivin 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa määräaika olisi pidennettävä kohtuullisella ajalla siitä, kun komission päätös on tehty.

- (10) Kun on kyse tuotteista, joiden osalta yksi tai useampi jäsenvaltio on ehdottanut poikkeamista vastavuoroisesta tunnustamisesta direktiivin 98/8/EY 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on asianmukaista pidentää jäsenvaltioiden määräaika direktiivin 16 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi ensimmäisen luvan vastavuoroisen tunnustamisen perusteella 30 päivään komission päätöksen tekemisestä.
- (11) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat biosidivalmisteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/8/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset

voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2013. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset komissiolle kirjallisina.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle kirjallisina.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

Korvataan direktiivin 98/8/EY liitteen I ensimmäinen rivi, joka sisältää kaikkien kohtien otsikot, seuraavasti:

"Nro	Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumerot	Tehoaineen vähimmäispuhtausaste (*)	Päivä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen	Määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle, paitsi jos sovelletaan jotakin tämän otsikon alaviitteessä esitetystä poikkeuksista (**).	Päivä, jona liitteeseen sisällyttäminen lakkaa	Tuotetyyppi	Erityissäännökset (***)
(*) Tässä sarakkeessa ilmoitettu puhtaus on tehoaineen vähimmäispuhtausaste, jota on käytetty 11 artiklan mukaisesti tehtyä arviointia varten. Markkinoille saatetussa tuotteessa olevan tehoaineen puhtausaste voi poiketa vähimmäispuhtausasteesta, jos sen on todettu teknisesti vastaavan arvioitua ainetta. (**) Tuotteille, jotka sisältävät useampaa kuin yhtä 16 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tehoainetta, määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle on tähän liitteeseen viimeiseksi sisällytetyn tehoaineen määräaika. Tuotteille, joiden ensimmäinen lupa on myönnetty myöhemmin kuin 120 päivää ennen määräaikaan kyseisen direktiivin 16 artiklan 3 kohdan noudattamiselle ja täydellinen hakemus vastavuoroista hyväksyntää varten on toimitettu 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti 60 päivän kuluessa ensimmäisen luvan myöntämisestä, määräaika 16 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi kyseisen hakemuksen osalta pidennetään 120 päivään siitä päivästä, jona vastavuoroista tunnustamista koskeva täydellinen hakemus on vastaanotettu. Niille tuotteille, joiden osalta jokin jäsenvaltio on ehdottanut poikkeamista 4 artiklan 4 kohdan mukaisesta vastavuoroisesta tunnustamisesta, 16 artiklan 3 kohdan noudattamisen määräaika jatketaan 30 päivään siitä päivästä, jona tehdään komission päätös 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. (***) Liitteeseen VI sisältyvien yleisten periaatteiden noudattamista varten arviointikertomusten sisältö ja päätelmät asetetaan saataville komission internetsivustolle osoitteessa: http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm."								

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANODIREKTIIVI 2012/44/EU,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,**

täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivien 2002/53/EY ja 2002/55/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien ja vihanneksilajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta annettujen direktiivien 2003/90/EY ja 2003/91/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottaa huomioon vihanneksien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission direktiivit 2003/90/EY ⁽³⁾ ja 2003/91/EY ⁽⁴⁾ hyväksyttiin sen varmistamiseksi, että lajikkeet, jotka jäsenvaltiot sisällyttävät kansallisiin luetteloihinsa, ovat yhteisön kasvilajikeviraston antamien yleisohjeiden mukaiset lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytysten osalta, niiltä osin kuin tällaiset yleisohjeet on laadittu. Direktiivien mukaan muihin lajikkeisiin sovelletaan kansainvälisen uusien kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) yleisohjeita.
- (2) Yhteisön kasvilajikevirasto ja UPOV ovat sittemmin laatineet yhtä muuta lajia koskevat yleisohjeet sekä päivittäneet voimassa olevia yleisohjeita.
- (3) Sen vuoksi direktiivejä 2003/90/EY ja 2003/91/EY olisi muutettava.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2003/90/EY liitteet I ja II tämän direktiivin liitteessä olevalla A osalla.

2 artikla

Korvataan direktiivin 2003/91/EY liitteet tämän direktiivin liitteessä olevalla B osalla.

3 artikla

Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 aloitettuihin tarkastuksiin jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiivejä 2003/90/EY ja 2003/91/EY siinä muodossa, joka on voimassa, kunnes ne muutetaan tällä direktiivillä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säädökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2014.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta
Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ EUVL L 254, 8.10.2003, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 254, 8.10.2003, s. 11.

LIITE

A OSA

"LIITE I

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava yhteisön kasvilajikeviraston testiprotokollia

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Hapsilampaannata	TP 67/1, 23.6.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	Lampaannata	TP 67/1, 23.6.2011
<i>Festuca rubra</i> L.	Punanata	TP 67/1, 23.6.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Jäykkänata	TP 67/1, 23.6.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Italianraiheinä	TP 4/1, 23.6.2011
<i>Lolium perenne</i> L.	Englanninraiheinä	TP 4/1, 23.6.2011
<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	Raiheinähybridi	TP 4/1, 23.6.2011
<i>Pisum sativum</i> L.	Peltoherne	TP 7/2, 11.3.2010
<i>Brassica napus</i> L.	Rapsi	TP 36/2, 16.11.2011
<i>Helianthus annuus</i> L.	Auringonkukka	TP 81/1, 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Pellavansiemen	TP 57/1, 21.3.2007
<i>Avena nuda</i> L.	Kuoreton kaura	TP 20/1, 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (myös <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Kaurat ja punakaura	TP 20/1, 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Ohra	TP 19/3, 21.3.2012
<i>Oryza sativa</i> L.	Riisi	TP 16/2, 21.3.2012
<i>Secale cereale</i> L.	Ruis	TP 58/1, 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hybridejä, jotka ovat syntyneet erään <i>Triticum</i> -suvun lajin ja erään <i>Secale</i> -suvun lajin risteytymisen tuloksena	TP 121/2 rev. 1, 16.2.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	Vehnä	TP 3/4 rev. 2, 16.2.2011
<i>Triticum durum</i> Desf.	Makaroni- eli durumvehnä	TP 120/2, 6.11.2003
<i>Zea mays</i> L.	Maissi	TP 2/3, 11.3.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Peruna	TP 23/2, 1.12.2005

Nämä protokollat ovat saatavilla yhteisön kasvilajikeviraston internetsivuilla (www.cpvo.europa.eu).

LIITE II

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava UPOV:n antamia testauksen yleisohjeita

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Beta vulgaris</i> L.	Rehujuurikas	TG/150/3, 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Luhtarölli	TG/30/6, 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Isorölli	TG/30/6, 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Rönsyrölli	TG/30/6, 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Nurmirölli	TG/30/6, 12.10.1990
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Litteäkattara	TG/180/3, 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Kattara	TG/180/3, 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Koiranheinä	TG/31/8, 17.4.2002
<i>Festuca arundinacea</i> Schreber	Ruokonata	TG/39/8, 17.4.2002
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Nurminata	TG/39/8, 17.4.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hybridejä, jotka ovat syntyneet erään <i>Festuca</i> -suvun lajin ja erään <i>Lolium</i> -suvun lajin risteytymisen tuloksena	TG/243/1, 9.4.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	Ketotähkiö	TG/34/6, 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Timotei	TG/34/6, 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	Niittynurmikka	TG/33/6, 12.10.1990
<i>Lupinus albus</i> L.	Valkolupiini	TG/66/4, 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Sinilupiini	TG/66/4, 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Keltalupiini	TG/66/4, 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	Sinimailanen	TG/6/5, 6.4.2005
<i>Medicago x varia</i> T. Martyn	Mailanen	TG/6/5, 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Puna-apila	TG/5/7, 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Valkoapila	TG/38/7, 9.4.2003
<i>Vicia faba</i> L.	Härkäpapu	TG/8/6, 17.4.2002
<i>Vicia sativa</i> L.	Rehuvirna	TG/32/6, 21.10.1988
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Lanttua	TG/89/6 rev., 4.4.2001 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Öljyretikka	TG/178/3, 4.4.2001
<i>Arachis hypogea</i> L.	Maapähkinä	TG/93/3, 13.11.1985
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Rypsi	TG/185/3, 17.4.2002

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Cannabis sativa</i> L.	Hamppu	TG/276/1, 28.3.2012
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Saflori	TG/134/3, 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	Puuvilla	TG/88/6, 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	Unikko	TG/166/3, 24.3.1999
<i>Sinapis alba</i> L.	Keltasinappi	TG/179/3, 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merrill	Soijapavut	TG/80/6, 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Durra	TG/122/3, 6.10.1989

Nämä yleisohjeet ovat saatavilla UPOV:n internetsivulla (www.upov.int)."

B OSA

"LIITE I

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava yhteisön kasvilajikeviraston testiprotokolla

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa-ryhmä)	Kepasipuli, ruokasipuli	TP 46/2, 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum-ryhmä)	Salottisipuli	TP 46/2, 1.4.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	Pillisipuli	TP 161/1, 11.3.2010
<i>Allium porrum</i> L.	Purjo	TP 85/2, 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Valkosipuli	TP 162/1, 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Ruohosipuli	TP 198/1, 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	Selleri	TP 82/1, 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Mukulaselleri	TP 74/1, 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Parsa	TP 130/2, 16.2.2011
<i>Beta vulgaris</i> L.	Punajuurikas, mukaan lukien Cheltenham-juurikas	TP 60/1, 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	Lehtikaali	TP 90/1, 16.2.2011
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kukkakaali	TP 45/2, 11.3.2010
<i>Brassica oleracea</i> L.	Parsakaali	TP 151/2, 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Ruusukaali	TP 54/2, 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kyssäkaali	TP 65/1, 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kurtukaali, valkokaali ja punakaali	TP 48/3, 16.2.2011
<i>Brassica rapa</i> L.	Kiinankaali	TP 105/1, 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Paprika	TP 76/2, 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Kähäräendiivi ja siloendiivi	TP 118/2, 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Teollisuussikuri	TP 172/2, 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Salaattisikuri eli suppusikuri	TP 173/1, 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thumb.) Matsum. et Nakai	Vesimeloni	TP 142/1, 21.3.2007
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloni	TP 104/2, 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Kurkku ja avomaankurkku	TP 61/2, 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kesäkurpitsa	TP 119/1, 25.3.2004
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Latva-artisokka ja kardoni	TP 184/1, 25.3.2004
<i>Daucus carota</i> L.	Porkkana	TP 49/3, 13.3.2008

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	Yhteisön kasvilajikeviraston protokolla
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenkoli	TP 183/1, 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Lehtisalaatti	TP 13/5, 16.2.2011
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Tomaatti	TP 44/4, 21.3.2012
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Persilja	TP 136/1, 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Ruusupapu	TP 9/1, 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Tarhapapu ja salkopapu	TP 12/3, 1.4.2009
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Silpoydinherne, silpoherne ja sokeriherne	TP 7/2, 11.3.2010
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retiisi	TP 64/1, 27.3.2002
<i>Solanum melongena</i> L.	Munakoiso	TP 117/1, 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Pinaatti	TP 55/4, 21.3.2012
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Vuonankaali	TP 75/2, 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Härkäpapu	TP Härkäpapu/1, 25.3.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Sokerimaissi ja paukkumaissi	TP 2/3, 11.3.2010

Nämä protokollat ovat saatavilla yhteisön kasvilajikeviraston internetsivuilla (www.cpvo.europa.eu).

LIITE II

Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista lajeista, joiden on vastattava UPOV:n antamia testauksen yleisohjeita

Tieteellinen nimi	Yleisnimi	UPOV:n yleisohjeet
<i>Beta vulgaris</i> L.	Lehtijuurikas tai lehtimangoldi	TG/106/4, 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Nauris	TG/37/10, 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Isolehtisikuri tai italiansikuri	TG/154/3, 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Jättikurpitsa	TG/155/4 rev., 28.3.2007 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retikka	TG/63/7, 28.3.2012
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Raparperi	TG/62/6, 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Kaurajuuri tai mustajuuri	TG/116/4, 24.3.2010

Nämä yleisohjeet ovat saatavilla UPOV:n internetsivulla (www.upov.int)."

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2012/723/YUTP,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,

Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 21 päivänä maaliskuuta 2011 päätöksen 2011/172/YUTP ⁽¹⁾.
- (2) Jotta voitaisiin helpottaa väärinkäytettyjen varojen palauttamista Egyptin valtiolle, päätöksen 2011/172/YUTP mukaisia poikkeuksia olisi muutettava, jotta tietyt jäädytetyt varat tai taloudelliset resurssit voitaisiin vapauttaa silloin, kun ennen päivää, jona asianomaiset luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet on merkitty luetteloon, tai sen jälkeen unionissa annetun tuomioistuimen tai viranomaisen päätöksen tai jäsenvaltiossa täytäntöön pantavan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpano sitä edellyttää.
- (3) Päätös 2011/172/YUTP olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2011/172/YUTP seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu välimies-oikeuden päätös, joka on annettu ennen päivää, jona 1 kohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on merkitty liitteessä olevaan luetteloon, tai unionissa annettu tuomioistuimen tai viranomaisen päätös tai kyseisessä jäsenvaltiossa täytäntöön pantava tuomioistuimen päätös, joka on annettu ennen kyseistä päivää tai sen jälkeen;
- b) kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella päätöksellä turvatut tai vahvistetut saatavat niiden lakien ja muiden säännösten

asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on tällaisia saatavia;

- c) päätöstä ei ole annettu liitteessä luetellun luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, yhteisön tai elimen eduksi; ja
- d) päätöksen tunnustaminen ei ole asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista tämän kohdan nojalla annetuista luvista.”

2) Korvataan 1 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin jäädytetyille tileille lisättäviin varoihin:

- a) näistä tileistä kertyvät korko- tai muut tuotot; tai
- b) sellaisista sopimuksista tai velvoitteista johtuvat maksut, jotka on tehty tai jotka ovat syntyneet ennen sitä päivää, josta lähtien näihin tileihin on sovellettu 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä; tai
- c) unionissa annettujen tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisten tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden antamien päätösten perusteella suoritettavat maksut,

edellyttäen, että näihin korkotuottoihin, muihin tuottoihin ja maksuihin sovelletaan edelleen 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DEMOSTHENOUS

⁽¹⁾ EUVL L 76, 22.3.2011, s. 63.

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2012/724/YUTP,

annettu 26 päivänä marraskuuta 2012,

Tunisian tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 31 päivänä tammikuuta 2011 päätöksen 2011/72/YUTP⁽¹⁾.
- (2) Jotta helpotettaisiin väärinkäytettyjen varojen palauttamista Tunisian valtiolle, päätöksen 2011/72/YUTP mukaisia poikkeuksia olisi muutettava, jotta tietyt jäädytetyt varat tai taloudelliset resurssit voitaisiin vapauttaa silloin, kun ennen päivää, jona asianomaiset luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet on merkitty luetteloon, tai sen jälkeen unionissa annetun tuomioistuimen tai viranomaisen päätöksen tai jäsenvaltiossa täytäntöönpanavan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpano sitä edellyttää.

- (3) Päätös 2011/72/YUTP olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2011/72/YUTP seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttamisen, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) varoihin tai taloudellisiin resursseihin kohdistuu välimiesoikeuden päätös, joka on annettu ennen päivää, jona 1 kohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, oikeushenkilö, yhteisö tai elin on merkitty liitteessä olevaan luetteloon, tai unionissa annettu tuomioistuimen tai viranomaisen päätös tai kyseisessä jäsenvaltiossa täytäntöönpantava tuomioistuimen päätös, joka on annettu ennen kyseistä päivää tai sen jälkeen;
- b) kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja käytetään yksinomaan kattamaan tällaisella päätöksellä turvatut tai vahvistetut saatavat niiden lakien ja muiden säännösten

asettamissa rajoissa, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeuksia, joilla on tällaisia saatavia;

- c) päätöstä ei ole annettu liitteessä luetellun luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, yhteisön tai elimen eduksi; ja
- d) päätöksen tunnustaminen ei ole asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista tämän kohdan nojalla annetuista luvista."

- 2) Korvataan 1 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin jäädytetyille tileille lisättäviin varoihin:

- a) näistä tileistä kertyvät korko- tai muut tuotot; tai
- b) sellaisista sopimuksista tai velvoitteista johtuvat maksut, jotka on tehty tai jotka ovat syntyneet ennen sitä päivää, josta lähtien nämä tilit ovat kuuluneet tämän päätöksen soveltamisalaan; tai
- c) unionissa annettujen tai asianomaisessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisten tuomioistuimen, hallintoviranomaisen tai välimiesoikeuden päätösten perusteella suoritettavat maksut,

edellyttäen, että näihin korkotuottoihin, muihin tuottoihin ja maksuihin sovelletaan edelleen 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2012.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. DEMOSTHENOUS

⁽¹⁾ EUVL L 28, 2.2.2011, s. 62.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 22 päivänä marraskuuta 2012,****luvan antamisesta nautaeläinten laktoferriiniin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti (Morinaga)***(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8390)***(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)****(2012/725/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Morinaga Milk Industry Co. Ltd esitti 2 päivänä maaliskuuta 2011 Irlannin toimivaltaisille viranomaisille hakemuksen nautaeläinten laktoferriiniin saattamisesta markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana. Nautaeläinten laktoferriini on elintarvikkeisiin lisättävä rautaa sitova maitoproteiini.
- (2) Irlannin toimivaltainen elintarvikkeiden arviointielin antoi 22 päivänä kesäkuuta 2011 ensiärvioraporttinsa. Kyseisessä raportissa suositeltiin, että ensiärvion sijaan tehdään lisäarviointi, koska toinen nautaeläinten laktoferriiniä koskeva hakemus oli jo toimitettu EFSA:lle.
- (3) Komissio toimitti ensiärvioraportin kaikille jäsenvaltioille 20 päivänä heinäkuuta 2011.
- (4) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista (EFSA) kuultiin asiasta 22 päivänä elokuuta 2011.
- (5) EFSA totesi 28 päivänä kesäkuuta 2012 antamassaan lausunnossa ”Scientific opinion on bovine lactoferrin” ⁽²⁾, että nautaeläinten laktoferriini on ehdotetuissa käyttötarkoituksissa ja ehdotetuilla käyttömäärillä turvallinen.
- (6) EFSA oli todennut jo 27 päivänä huhtikuuta 2012 antamassaan lausunnossa ”Scientific opinion on bovine lacto-

ferrin” ⁽³⁾, että nautaeläinten laktoferriini on ehdotetuissa käyttötarkoituksissa ja ehdotetuilla käyttömäärillä turvallinen. Sen vuoksi vaikuttaa aiheelliselta hyväksyä samat käyttötarkoitukset molempien hakemusten osalta.

- (7) Nautaeläinten laktoferriini täyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 3 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nautaeläinten laktoferriini, sellaisena kuin se on määritelty liitteessä I, voidaan saattaa markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana liitteessä II määriteltyihin käyttötarkoituksiin ja kyseisessä liitteessä vahvistettujen enimmäismäärien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY ⁽⁵⁾ säännösten soveltamista.

2 artikla

Tällä päätöksellä hyväksytyn nautaeläinten laktoferriinin nimenä on sitä sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä oltava ”lehmänmaidon laktoferriini”.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu yritykselle Morinaga Milk Industry Co., Ltd, 33-1, Shiba 3-chome, Minato-ku, Tokio 108-8384, Japani.

Tehty Brysselissä 22 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Maroš ŠEFČOVIČ

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(7): 2811.

⁽³⁾ EFSA Journal 2012; 10(5): 2701.

⁽⁴⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.

⁽⁵⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21.

LIITE I

NAUTAELÄINTEN LAKTOFERRIININ OMINAISUUDET

Määritelmä

Nautaeläinten laktoferrini on proteiini, jota esiintyy luonnostaan lehmänmaidossa. Se on rautaa sitova glykoproteiini, noin 77 kDa, ja se koostuu 689 aminohapon yksinkertaisesta polypeptidiketjusta.

Nautaeläinten laktoferriniä voidaan eristää rasvattomasta maidosta ionivaihdolla ja sitä seuraavilla ultrasuodatusvaiheilla. Lopuksi se kuivataan sumuttamalla, ja suuret hiukkaset seulotaan pois.

Kuvaus: Lähes hajuton, vaaleanpunaiseen vivahtava vaalea jauhe

Nautaeläinten laktoferrinin fysikaalis-kemialliset ominaisuudet

Kosteus	alle 4,5 %
Tuhka	alle 1,5 %
Arseeni	alle 2 mg/kg
Rauta	alle 350 mg/kg
Proteiini	yli 93,0 %
josta nautaeläinten laktoferriniä	yli 95,0 %
muita proteiineja	alle 5,0 %
pH (2-prosenttinen liuos, 20 °C)	5,2–7,2
Liukoisuus (2-prosenttinen liuos, 20 °C)	liukenee täysin

LIITE II

NAUTAELÄINTEN LAKTOFERRIININ KÄYTTÖTARKOITUKSET

Elintarvikeryhmä	Enimmäiskäyttömäärät
Äidinmaidonkorvike ja vieroitusvalmisteet (nautintavalmiit)	100 mg/100 ml
Pikkulapsille tarkoitettut maitopohjaiset elintarvikkeet (nautintavalmiit)	200 mg/100 g
Jalostetut viljapohjaiset elintarvikkeet (kiinteät)	670 mg/100 g
Elintarvikkeet erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin	Yksilön tarpeiden mukaisesti enintään 3 g päivässä
Maitopohjaiset juomat	200 mg/100 g
Maitopohjaiset juomajauhesekoitukset (nautintavalmiit)	330 mg/100 g
Hapanmaitotuotteet (myös jogurttijuomat)	50 mg/100 g
Alkoholittomat juomat	120 mg/100 g
Jogurttipohjaiset tuotteet	80 mg/100 g
Juustopohjaiset tuotteet	2 000 mg/100 g
Jäätelö	130 mg/100 g
Leivonnaiset	1 000 mg/100 g
Makeiset	750 mg/100 g
Purukumi	3 000 mg/100 g

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 22 päivänä marraskuuta 2012,****luvan antamisesta dihydrokapsiaatin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti***(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8391)***(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)****(2012/726/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ajinomoto Co. Inc., Japani, esitti 6 päivänä elokuuta 2010 Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisille viranomaisille hakemuksen dihydrokapsiaatin saattamisesta markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana.
- (2) Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltainen elintarvikkeiden arviointielin antoi 10 päivänä maaliskuuta 2011 ensiarvioraporttinsa. Raportissa todettiin, että dihydrokapsiaatti ei aiheuta vaaraa kuluttajien terveydelle.
- (3) Komissio toimitti ensiarvioraportin kaikille jäsenvaltioille 13 päivänä huhtikuuta 2011.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 258/97 6 artiklan 4 kohdassa säädetystä 60 päivän määräajassa esitettiin kyseisen kohdan mukaisia perusteltuja muistutuksia.
- (5) Sen vuoksi kuultiin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomasta (EFSA) 9 päivänä marraskuuta 2011.
- (6) EFSA totesi 28 päivänä kesäkuuta 2012 antamassaan lausunnossa ”Scientific opinion on Dihydrocapsiate” ⁽²⁾, että dihydrokapsiaatti on ehdotetuissa käyttötarkoituksissa ja ehdotetuilla käyttömäärillä turvallinen.

(7) Dihydrokapsiaatti täyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 3 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset.

(8) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Dihydrokapsiaatti, sellaisena kuin se on määritelty liitteessä I, voidaan saattaa markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana liitteessä II mainittujen käyttötarkoitusten ja enimmäismäärien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/54/EY ⁽⁵⁾ säännösten soveltamista.

2 artikla

Tällä päätöksellä sallitun dihydrokapsiaatin nimitys sitä sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä on ”dihydrokapsiaatti”.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu yritykselle Ajinomoto Co. Inc., 15–1, Kyobashi, Chuo-ku, 1-choume, 104–8315, Tokio, Japani.

Tehty Brysselissä 22 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta
Maroš ŠEFČOVIČ
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(7):2812.⁽³⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.⁽⁴⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21.⁽⁵⁾ EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45.

LIITE I

DIHYDROKAPSIAATIN OMINAISUUDET

Määritelmä

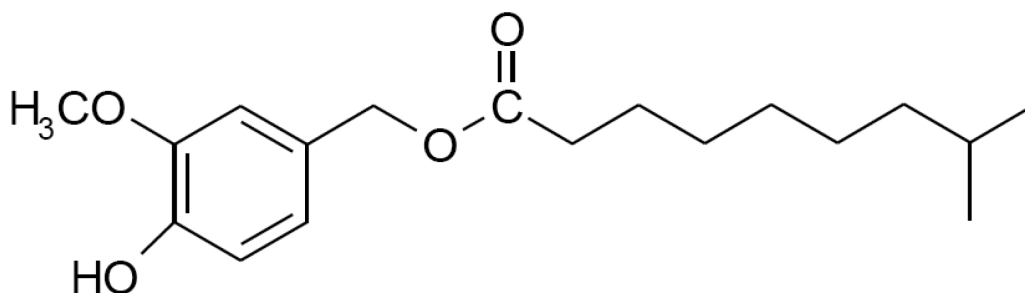
Dihydrokapsiaatti valmistetaan synteettisesti vanillyylialkoholin ja 8-metyylinonaanihapon entsyymikatalysoidun esteröintireaktion avulla. Esteröinnin jälkeen dihydrokapsiaatti uutetaan n-heksaanilla.

Tanskan eläinlääkintä- ja elintarvikehallinto on hyväksynyt Lipozyme 435 -entsyymin.

Kuvaus: Viskoosi neste, väritön tai keltainen

Kemiallinen kaava: $C_{18}H_{28}O_4$

Rakennekaava:

CAS-numero: 205687-03-2

Dihydrokapsiaatin fysikaalis-kemialliset ominaisuudet

Dihydrokapsiaatti	yli 94 %
8-metyylinonaanihappo	alle 6 %
Vanillyylialkoholi	alle 1 %
Synteesiin liittyvät aineet	alle 2 %

LIITE II

DIHYDROKAPSIAATIN KÄYTTÖTARKOITUKSET

Elintarvikeryhmä	Enimmäiskäyttömäärät
Viljapatukat	9 mg/100 g
Keksit ja pikkuleivät	9 mg/100 g
Riisipohjaiset välipalaelintarvikkeet	12 mg/100 g
Hiilihapolliset juomat, juomatiivisteet, hedelmämehuista valmistetut juomat	1,5 mg/100 ml
Vihannesjuomat	2 mg/100 ml
Kahvipohjaiset juomat, teepohjaiset juomat	1,5 mg/100 ml
Maustettu hiilihapoton juomavesi	1 mg/100 ml
Esikeitetty kaurapuuroaines	2,5 mg/100 g
Muut viljat	4,5 mg/100 g
Jäätelöt, maitotuotteista valmistetut jälkiruoat	4 mg/100 g
Vanukasjauheet (nautintavalmiit)	2 mg/100 g
Jogurttipohjaiset tuotteet	2 mg/100 g
Suklaamakeiset	7,5 mg/100 g
Kovat makeiset	27 mg/100 g
Sokeriton purukumi	115 mg/100 g
Kahvikerma (whitener/creamers)	40 mg/100 g
Makeutusaineet	200 mg/100 g
Keitot (nautintavalmiit)	1,1 mg/100 g
Salaattikastikkeet	16 mg/100 g
Kasviproteiinit	5 mg/100 g
Valmisateriat Aterian korvikkeet	3 mg/ateria
Aterioita korvaamaan käytettävät juomat	1 mg/100 ml

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 22 päivänä marraskuuta 2012,****luvan antamisesta nautaeläinten laktoferriiniin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti (FrieslandCampina)***(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8404)***(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)***(2012/727/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) FrieslandCampina (entiseltä nimeltään DMV International) esitti 2 päivänä maaliskuuta 2009 Alankomaiden toimivaltaisille viranomaisille hakemuksen laktoferriiniin saattamisesta markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana. Laktoferriini on elintarvikkeisiin lisättävä rautaa sitova maitoproteiini.
- (2) Alankomaiden toimivaltainen elintarvikkeiden arviointielin antoi 31 päivänä maaliskuuta 2010 ensiarvioraporttinsa. Raportissa todettiin, että syytä huoleen ei ole, joten laktoferriini voidaan saattaa markkinoille elintarvikkeen uutena ainesosana.
- (3) Komissio toimitti ensiarvioraportin kaikille jäsenvaltioille 13 päivänä huhtikuuta 2010.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 258/97 6 artiklan 4 kohdassa säädettyssä 60 päivän määräajassa esitettiin kyseisen kohdan mukaisia perusteltuja muistutuksia.
- (5) Sen vuoksi kuultiin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista (EFSA) 9 päivänä marraskuuta 2010.
- (6) EFSA totesi 27 päivänä huhtikuuta 2012 antamassaan lausunnossa "Scientific opinion on bovine lactoferrin" ⁽²⁾, että nautaeläinten laktoferriini on ehdotetuissa käyttötarkoituksissa ja ehdotetuilla käyttömäärillä turvallinen.
- (7) EFSA totesi 28 päivänä kesäkuuta 2012 antamassaan toisessa lausunnossa "Scientific opinion on bovine lactoferrin" ⁽³⁾, että nautaeläinten laktoferriini on ehdotetuissa

käyttötarkoituksissa ja ehdotetuilla käyttömäärillä turvallinen. Sen vuoksi vaikuttaa aiheelliselta hyväksyä samat käyttötarkoitukset molempien hakemusten osalta.

- (8) Nautaeläinten laktoferriini täyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 3 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nautaeläinten laktoferriini, sellaisena kuin se on määritelty liitteessä I, voidaan saattaa markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana liitteessä II määriteltyihin käyttötarkoituksiin ja kyseisessä liitteessä vahvistettujen enimmäismäärien mukaisesti, sannotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY ⁽⁵⁾ säännösten soveltamista.

2 artikla

Tällä päätöksellä hyväksytyn nautaeläinten laktoferriinin nimenä on sitä sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä oltava "lehmänmaidon laktoferriini".

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu yritykselle FrieslandCampina, Nieuwe Kanaal 7R, 6709 PA Wageningen, Alankomaat.

Tehty Brysselissä 22 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Maroš ŠEFČOVIČ

Varapuheenjohtaja⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2012; 10(5): 2701.⁽³⁾ EFSA Journal 2012; 10(7): 2811.⁽⁴⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.⁽⁵⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 21.

LIITE I

NAUTAELÄINTEN LAKTOFERRIININ OMINAISUUDET

Määritelmä

Nautaeläinten laktoferrini on proteiini, jota esiintyy luonnostaan lehmänmaidossa. Se on rautaa sitova glykoproteiini, noin 77 kDa, ja se koostuu 689 aminohapon yksinkertaisesta polypeptidiketjusta.

Nautaeläinten laktoferriniä voidaan eristää rasvattomasta maidosta ionivaihdolla ja sitä seuraavilla ultrasuodatusvaiheilla. Lopuksi se kuivataan sumuttamalla, ja suuret hiukkaset seulotaan pois.

Kuvaus: Lähes hajuton, vaaleanpunaiseen vivahtava vaalea jauhe

Nautaeläinten laktoferrinin fysikaalis-kemialliset ominaisuudet

Kosteus	alle 4,5 %
Tuhka	alle 1,5 %
Arseeni	alle 2 mg/kg
Rauta	alle 350 mg/kg
Proteiini	yli 93 %
josta nautaeläinten laktoferriniä	yli 95 %
muita proteiineja	alle 5 %
pH (2-prosenttinen liuos, 20 °C)	5,2–7,2
Liukoisuus (2-prosenttinen liuos, 20 °C)	liukenee täysin

LIITE II

NAUTAELÄINTEN LAKTOFERRIININ KÄYTTÖTARKOITUKSET

Elintarvikeryhmä	Enimmäiskäyttömäärät
Äidinmaidonkorvike ja vieroitusvalmisteet (nautintavalmiit)	100 mg/100 ml
Pikkulapsille tarkoitettut maitopohjaiset elintarvikkeet (nautintavalmiit)	200 mg/100 g
Jalostetut viljapohjaiset elintarvikkeet (kiinteät)	670 mg/100 g
Elintarvikkeet erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin	Yksilön tarpeiden mukaisesti enintään 3 g päivässä
Maitopohjaiset juomat	200 mg/100 g
Maitopohjaiset juomajauhesekoitukset (nautintavalmiit)	330 mg/100 g
Hapanmaitotuotteet (myös jogurttijuomat)	50 mg/100 g
Alkoholittomat juomat	120 mg/100 g
Jogurttipohjaiset tuotteet	80 mg/100 g
Juustopohjaiset tuotteet	2 000 mg/100 g
Jäätelö	130 mg/100 g
Leivonnaiset	1 000 mg/100 g
Makeiset	750 mg/100 g
Purukumi	3 000 mg/100 g

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 23 päivänä marraskuuta 2012,

tuotetyypissä 18 käytetyn bifentriinin jättämisestä pois biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteistä I, I A tai I B

(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8442)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/728/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1451/2007⁽²⁾ vahvistetaan luettelo tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, olisiko ne mahdollisesti lisättävä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, I A tai I B. Luettelossa on mukana bifentriini.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 perusteella on direktiivin 98/8/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvioitu bifentriinin käyttöä tuotetyypissä 18 (hyönteis- ja punkkimyrkyt sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytettävät tuotteet), sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivin 98/8/EY liitteessä V.
- (3) Ranska, joka oli nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti komissiolle 2 päivänä marraskuuta 2009 toimivaltaisen viranomaisen kertomuksen sekä asiaa koskevan suosituksen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 14 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (4) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat toimivaltaisen viranomaisen kertomusta. Biosidivalmisteita käsittelevä pysyvä komitea sisällytti 25 päivänä toukokuuta 2012 tarkastelun tulokset arviointikertomukseen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (5) Arvioinnin tulokset osoittavat, että hyönteis- ja punkkimyrkkyinä sekä muiden niveljalkaisten torjuntaan käytet-

tävät bifentriiniä sisältävät biosidituotteet eivät täytä direktiivin 98/8/EY 5 artiklan vaatimuksia. Ympäristölle aiheutuvan riskin arvioinnissa tarkastelluissa skenaarioissa ilmeni vesiympäristöön kohdistuva, jota ei voida hyväksyä. Bifentriiniä käytettynä tuotetyypissä 18 ei sen vuoksi pitäisi lisätä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, IA tai IB.

- (6) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi vahvistettava päivämäärä, jonka jälkeen markkinoille ei saa saattaa tuotetyypiin 18 kuuluvia bifentriiniä sisältäviä biosidituotteita, ottaen huomioon sekä näistä tuotteista aiheutuvat kohtuuttomat vaikutukset että niiden tuottajien oikeutetut odotukset.
- (7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat biosidituotteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaisia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Bifentriiniä (CAS-numero 82657-04-3) ei lisätä direktiivin 98/8/EY liitteisiin I, I A tai I B.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1451/2007 4 artiklan 2 kohdan tarkoituksia varten ei markkinoille saa saattaa tuotetyypiin 18 kuuluvia bifentriiniä (CAS-numero 82657-04-03) sisältäviä biosidituotteita 1 päivästä toukokuuta 2013 lähtien.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Janez POTOČNIK

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 23 päivänä marraskuuta 2012,****kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi annetun päätöksen 2008/866/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta***(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8459)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuden liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistetaan yleiset periaatteet, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja rehuja ja varsinkin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta unionin ja jäsenvaltioiden tasolla. Sen mukaan on toteutettava kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun on todisteita siitä, että kolmannesta maasta tuotavat elintarvikkeet tai rehut todennäköisesti aiheuttavat vakavan vaaran ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle, ja jos tällaista vaaraa ei voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamilla toimenpiteillä.
- (2) Komissio teki 12 päivänä marraskuuta 2008 päätöksen 2008/866/EY ⁽²⁾ kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi sen jälkeen, kun tietyt Perusta tuodut hepatiitti A -viruksen (HAV) saastuttamat simpukat oli tunnistettu ihmisillä puhjenneen hepatiitti A:n lähteeksi. Kyseistä päätöstä sovellettiin alun perin 31 päivään maaliskuuta 2009 asti, mutta sen soveltamisaikaa jatkettiin 30 päivään marraskuuta 2012 saakka komission täytäntöönpanopäätöksellä 2011/723/EU ⁽³⁾.
- (3) Komissio suoritti kesäkuussa 2011 tarkastuksen. Tarkastuksessa todettiin, että asianmukaisesti toteutettu

valvontajärjestelmä ja seurantasuunnitelma ovat olemassa ja että edellisen, vuonna 2009 toteutetun tarkastuskäynnin jälkeen on tehty parannuksia.

- (4) Perun toimivaltainen viranomainen esitti toimintasuunnitelman, joka perustui edellä mainitusta tarkastuksesta laaditussa loppuraportissa esitettyihin suosituksiin. Seurantajärjestelmää, jolla virus voitaisiin havaita elävistä simpukoista, ei ole kuitenkaan vielä täysin otettu käyttöön, joten elävien simpukoiden mahdollista hepatiitti A -virusaastuntaa ei voida sulkea pois. Tämän lisäksi hepatiitti A -virusta koskeva testausmenetelmä on yhä validoitavana.
- (5) Sen vuoksi päätöksen 2008/866/EY soveltamisaikaa olisi muutettava.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2008/866/EY 5 artiklassa päivämäärä "30 päivään marraskuuta 2012" päivämäärällä "30 päivään marraskuuta 2013".

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 2012.

Komission puolesta

Maroš ŠEFČOVIČ

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 307, 18.11.2008, s. 9.

⁽³⁾ EUVL L 288, 5.11.2011, s. 26.

OIKAISUJA

Oikaistaan komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1095/2012, annettu 22 päivänä marraskuuta 2012, asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 325, 23. marraskuuta 2012)

Sivulla 12 liitteen teksti korvataan seuraavasti:

”LIITE

”LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (euroa/100 kg)	3 artiklan 3 koh- dassa tarkoitettu vakuus (euroa/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 10	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 70-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	126,4	0	AR
		119,7	0	BR
0207 12 90	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	123,7	0	AR
		130,4	0	BR
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	259,0	12	AR
		211,0	27	BR
		335,9	0	CL
		223,2	23	TH
0207 25 10	Kalkkunaa: kynittynä ja puhdistettuna, ilman päätä ja koipia, mutta kaulan, sydämen, maksan ja kivipiiran kanssa (ns. 80-prosenttista kalkkunaa), jäädytetty	193,1	0	BR
0207 27 10	Kalkkunaa, paloitetu, luuton, jäädytetty	307,8	0	BR
		302,7	0	CL
0408 91 80	Kuorettonut linnunmunat, kuivatut	468,8	0	AR
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	262,5	7	BR
		312,6	0	CL
3502 11 90	Muna-albumiini (ovalbumiini), kuivattu	594,9	0	AR

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi 'ZZ' tarkoittaa 'muuta alkuperää.'"

2012/725/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 22 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta nautaeläinten laktoferriinin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti (Morinaga) (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8390)** 46

2012/726/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 22 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta dihydrokapsiaatin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8391)** 49

2012/727/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 22 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta nautaeläinten laktoferriinin saattamiseksi markkinoille elintarvikkeiden uutena ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti (FrieslandCampina) (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8404)** 52

2012/728/EU:

- ★ **Komission päätös, annettu 23 päivänä marraskuuta 2012, tuotetyypissä 18 käytetyn bifentriinin jättämisestä pois biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY liitteistä I, I A tai I B (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8442) ⁽¹⁾** 55

2012/729/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 23 päivänä marraskuuta 2012, kiireellisistä toimenpiteistä tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen simpukoiden Perusta tapahtuvan tuonnin keskeyttämiseksi annetun päätöksen 2008/866/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta (tiedoksiannettu numerolla C(2012) 8459) ⁽¹⁾** 56

Oikaisuja

- Oikaistaan komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1095/2012, annettu 22 päivänä marraskuuta 2012, asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen osalta (EUVL L 325, 23.11.2012)** 57

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI